

የምንጠነቀቃቸው አደጋዎች ።

ኢያሱ ፲፮፡፫ ።

«የእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ በሌሎ ተሰበሰቡ፤ በዚያም የመገናኛውን ድንኳን ተከሉ ። ምድሩም ጸጥ ብሎ ተገዛላቸው ። ከእስራኤልም ልጆች ርስት ያልተካፈሉ ሰባት ነገድ ቀርተው ነበር ። ኢያሱም የእስራኤልን ልጆች አላቸው፡— የአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር የሰጣችሁን ምድር ትወርሱ ዘንድ እስከ መቼ ለመግባት ቸል ትላላችሁ?» ኢያሱ ፲፮፡፩—፫ ።

«እግዚአብሔርም ኢያሱን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ ለእስራኤልም ልጆች እንዲህ ብለህ ተናገራቸው፡— ሳይወድድ ሳያውቅም ሰውን የገደለ ገዳይ እንዲሸሸባቸው በሙሴ እጅ የነገርኋችሁን መግፀኛ ከተሞችን ለዩ፤ ከደም ተበቃዩ መግጸኛ ይሆኑላችኋል ። በከተማይቱም በር አደበባይ ቆሞ በከተማይቱ ሽማግሌዎች ጆሮ ነገሩን ይናገራል ። እነርሱም ወደ ከተማይቱ ይቀበሉታል፤ የሚቀመጥበትም ስፍራ ይሰጡታል ። ደም ተበቃዩ ቢያሳድደው፤ አስቀድሞ ሳይጠላው ባልንጀራውን በስሕተት ስለ ገደለው ነፍስ ገዳዩን በእጁ አሳልፈው አይስጡት። በማኅበሩ ፊት ለፍርድ እስኪቆም ድረስ፤ በዚያም ወራት ያለው ታላቁ ካህን እስኪሞት ድረስ በዚያች ከተማ ይቀመጥ፤ ከዚያም ወዲያ ነፍስ ገዳዩ ይመለሳል፤ ወደ ከተማውም ወደ ቤቱም ሸሽቶ ወደ ወጣበትም ከተማ ይገባል» ኢያሱ ፳፡፩—፭ ።

«የሮቤልም ልጆች የጋድም ልጆች የምሴም ነገድ እኩሌታ ሄዱ ። በሙሴም እጅ በተሰጠ በእግዚአብሔር ትእዛዝ ወደ ተቀበሉአት ወደ ርስታቸው ወደ ገለፃድ ምድር ይገቡ ዘንድ በከነዓን ምድር ካላችው ከሌሎ ከእስራኤል ልጆች ዘንድ ተመለሱ ። በከነዓን ምድር ወዳለው ወደ ዮርዳኖስ አቅራቢያም በመጡ ጊዜ የሮቤል ልጆችና የጋድ ልጆች የምሴም ነገድ እኩሌታ በዚያ በዮርዳኖስ አጠገብ ታላቅ መሠዊያ ሠሩ ። በገለፃድም ምድር ወዳሉት ወደ ሮቤል ልጆችና ወደ ጋድ ልጆች ወደ ምሴም ነገድ እኩሌታ መጡ፤ እንዲህም ብለው ተናገሩአቸው፡— የእግዚአብሔር ማኅበር ሁሉ የሚለው ይህ ነው፡— ይህ በእስራኤል አምላክ ላይ ያደረጋችሁት ኃጢአት ምንድር ነው? ዛሬ እግዚአብሔርን ከመከተል ተመልሳችኋል ። ዛሬም መሠዊያ በመሥራታችሁ በእግዚአብሔር ላይ ዐምፃችኋል ። የሮቤል ልጆችና የጋድ ልጆች የምሴም ነገድ እኩሌታ ለእስራኤል አእላፋት አለቆች እንዲህ ብለው መለሱላቸው፡— የአማልክት አምላክ እግዚአብሔር፤ የአማልክት አምላክ እግዚአብሔር እርሱ አውቆታል፤ እስራኤልም ያውቀዋል ። በእግዚአብሔር ላይ ዐምፀንና ተላልፈን እንደሆነ ዛሬ አታድንን ። እግዚአብሔርን ከመከተል እንድንመለስ፤ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የእህልን ቁርባን እንድናሳርግበት፤ የደኅንነትንም

መሥዋዕት እንድናቀርብበት ብለን መሠዊያ ሠርተን እንደሆነ እግዚአብሔር እርሱ ራሱ ይበቀላል። ይልቁንም ከልባችን ፍርሃት የተነሣ በሚመጣው ዘመን ልጆቻችሁ ልጆቻችንን ከእስራኤል አምላክ ከእግዚአብሔር ጋር ምን አላችሁ? እናንተ የሮቤ ልና የጋድ ልጆች እግዚአብሔር በእኛና በእናንተ መካከል ዮርዳኖስን ድንበር አድርጎአልና በእግዚአብሔር ዘንድ እድል ፈንታ የላችሁም ይሉአቸዋል ብለን ይህን አደረግን። በዚህም ልጆቻችሁ ልጆቻችንን እግዚአብሔርን ከመፍራት ያስተውላቸዋል። ስለዚህም መሠዊያ እንሥራ አልን፤ ነገር ግን ለሚቃጠል መሥዋዕት ወይም ለሌላ መሥዋዕት አይደለም። ነገር ግን በእኛና በእናንተ መካከል ከእኛም በኋላ በትውልዳችንና በትውልዳችሁ መካከል በሚቃጠል መሥዋዕትና በቁርባን በደኅንነትም መሥዋዕታችን እግዚአብሔርን እናመልክ ዘንድ በሚመጣውም ዘመን ልጆቻችሁ ልጆቻችንን በእግዚአብሔር ዘንድ ዕድል ፈንታ የላችሁም እንዳይሉ ምስክር ይሆናል። የካህኑም የአልዓዛር ልጅ ፊንሐስና አለቆቹ ክሮቤል ልጆችና ከጋድ ልጆች ዘንድ ከገለፃድ አገር ወደ ከነዓን አገር ወደ እስራኤል ልጆች ተመለሱ፤ ወሬም አመጡላቸው። ነገሩም የእስራኤልን ልጆች ደስ አሰኘ። የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔርን አመሰገኑ፤ ከዚያም ወዲያ የሮቤል ልጆችና የጋድ ልጆች የተቀመጡበትን ምድር ያጠፉ ዘንድ ወጥተው እንደወጡአቸው አልተናገሩም። የሮቤል ልጆችና የጋድ ልጆችም እግዚአብሔር አምላክ እንደሆነ ይህ በመካከላችን ምስክር ነው ሲሉ መሠዊያውን ምስክር ብለው ጠሩት» ኢያሱ ሸ፪፣ ፱፣ ፲፯፣ ሸ፩ - ሸ፮፣ ፴፪ - ፴፬።

ከመጽሐፈ ኢያሱ በዚህ ክፍል የከነዓንን ምድር ለመውረስ በእግዚአብሔር ሕዝብ የተደረገው የሰባት ዓመት ውጊያ አልቆአል። ዮርዳኖስን ተሻግረዋል፤ ኢያሪ ከም ተሸንፋለች፤ ጠላትም ድል ሆኖ ምድሪቱም ለየነገዱ ተከፋፍላለች። አሁን ግን ከሁሉም ነገር የበለጠ ጉዳይ ገጠማቸው። በአገሪቱ እንደምን እንደሚኖሩ ካላወቁና ካልኖሩ በሕሩን መሻገር፤ ጠላትንም ማሸነፍ ሁሉ እንደ ጭንጋፍ ይቆጠራል።

ስለ እስራኤል ልጆች እውነት የነበረው ሁሉ ዛሬም ለክርስቲያኖች ሺህ ጊዜ እውነተኛና የሚደርስባቸው ነገር ነው። የክርስቲያን ሕይወት የተከታታይ ውድቀትና ስሜታዊ መነሣት መፈራረቂያ እንዲሆን አልታሰበም። እንደ እግዚአብሔር ዓላማ ከሆነስ የክርስቲያን ሕይወት ሳያቋርጥ በማሸነፍ ወደ ፊት ወደ ግቡ የሚገሠግሥ፤ እግዚአብሔር ራሱ የሚኖረው እንዲሆን ታስቦአል። እርግጥ ነው፤ ከመሠረቱ አንዳንድ ውድቀቶች አይጠፉም፤ ዮርዳኖስን መሻገር አለ፤ የመሸነፍ ምድረ በዳ ለድልና ለበረከት አገር ስፍራ መልቀቅ አለበት። ጠላት ድል መሆን አለበት፤ ክርስቲያን የነፍሱን ጠላት በየቀኑ እያሸነፈ መኖርን መማር ይገባዋል።

ከሁሉም የሚበልጠው ደግሞ የእግዚአብሔር ልጅ ሙሉ በረከት ወዳለበት አገር ከገባ እዚያው እንዲኖር መማር ይገባዋል። እንደማምነው ሁሉ፤ ከመንፈስ ቅዱስ በእውነት አዲስ የተወለደና በክርስቶስ ደም የተዋጀ የእግዚአብሔር ሰው ለዘላለም የዳነ ቢሆንም ከከነዓን ወደ ምድረ በዳው ይመለስ ይሆናል። ለጥቂት ጊዜ በደሀና ሮጦ ዮርዳኖስን ይሻገራል። ከክርስቶስ ጋር ሞቶ፤ ተቀብሮም እንደ ተነሣ

ያምናል ። ነገር ግን የተረፈውን አንዋኑዋሩን በግብፅ ድንበር ላይ ይፈጽማል ። ክርስቲያን በምድረ በረከት እንደምን ጸንቶ መኖር እንደሚገባው መግር በጣም አስፈላጊ ነው ።

ባለፈው ምዕራፍ በሙላት ስለመኖር በተነጋገርን ጊዜ አንዱን ትምህርት እንዳ ገኘን አምናለሁ ። አንዱን ቀን በእግዚአብሔር መንፈስ ተሞልተን በሚቀጥለው ደግሞ ከሙላቱ የበለጠ እንድንቀበል ፣ ለክርስቶስዊ ሕይወትም በውስጣችን ማደር ማዳበሪያ የሆኑትን በየቀኑ ለክርስቶስ መታዘዝና በእርሱም መታመን መሆናቸውን አየን ።

የመጽሐፈ ኢያሱ ቀሪው ክፍል በምድረ በረከት እንደምን እንደሚኖሩ የሚገ ልጹ ሦስት ልዩ ምሥጢሮችን ይዞአል ። ከምዕራፍ ፲፰ እስከ ፳፪ ስለምንጠነቃቃቸውና ስለምንከላከላቸው አደጋዎች ይነግረናል ። ምዕራፍ ፳፫ የምንከተላቸውን ሥርዓቶች ይነግረናል ። የመጽሐፈ ኢያሱ የመደምደሚያው ክፍል ፣ ምዕራፍ ፳፬ በዚያች አገር ወርሶን የምንደሰትባቸውን ጥቂቶቹን ታላላቅ መብቶችና ክብሮች ተድላዎችም ይገልጻል ።

በእነዚህ ምዕራፎች ለክርስቲያን ኑሮ የሚሆኑ ታላላቅ ሥርዓቶችን እንደተግርን አምናለሁ ። እነርሱም ፣ የድልን መንገድና ሙሉ በረከት ወዳለበት ምድረ በረከት የሚመራውን መንገድ ነው ። ክርስቲያን ባለፉት ክንውኖችና በአሁኑ የችሎታ ታላቅነት መታመን አይገባውም ። እነዚህን ሁሉ በየቀኑ በሚደርስብን ደደብነት መለወጥ አለበት ። ሚሲዮናዊ (የወንጌል ሠራተኛ) መግር ከሚገባው ታላላቅ ትምህርቶች ይህ አንዱ ነው ። ልብን በሚመስጥ መሰነበበቻ የትውልድ አገራቸውን ለቅቀው የሚሄዱና ማድረግም የሚገባቸው ለክርስቶስ ታጥቀው ብዙ ሕዝብ ወደ እርሱ መምራት ነው የሚሉት አብዛኛውን ጊዜ ወደ ተላኩበት ባዕድ አገር ሲደርሱ ልባቸውን በሚያጎሳቁል የልቡና ጨለማ እንደሚጎሰሙና እንደሚጠቁ የታወቀ ነው ። አብዛኛው ጊዜአቸውም በየቀኑ የሚናገሩትን ማለት የሚሰብኩትን በማዘጋጀት እንደሚባ ክንና እርሱንም ካላዘጋጁ ትምህርታቸው ፍሬ ቢስ ሆኖ እነርሱም ከግባቸው ሳይደርሱ እንደሚቀሩ ያገኙታል ።

እግዚአብሔር ከአገሪቱ ውስጥ የትም ስፍራ ቢያኖረን እንደምን በበረከት አገር መኖር እንደሚቻለን ማወቅ ተገቢ ዓላማችን ይሁን ። እውነተኛውን የክርስቲያን ኑሮ የሚኖረውን ክርስቲያን መገናኘት የማይታሰብ የልብ ደስታን ይሰጣል ። ልብን የሚመስጥ ደስታ የሆነበት ምክንያትም አልፎ አልፎ የሚታይ እንግዳ ነገር በመሆኑ ነው ። በደኅንነቱ የሚደሰተውንና በተሟላ መንፈሳዊ ኃይል በእውነት የሚኖረውን ክርስቲያን መገናኘት ብቻ ራሱ ትልቅ በረከት ነው ። በአገሪቱ እየኖርን በሙሉ እንድንደሰትባት ከሆነ ፣ በክርስቲያንነት ኑሮም ክብርና ተድላ የሚቻሉ መሆናቸውን ከተረዳን ሁላችን ልንከላከላቸውና ልናስወግዳቸው የሚገባንን ሦስት አደጋዎች (መከራዎች) እነግራችኋለሁ ።

ኢያሱ ፲፰፡፫ ከሦስቱ ወደ መጀመሪያው ይመራናል። «ኢያሱም የእስራኤልን ልጆች አላቸው፡— የአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር የሰጣችሁን ምድር ትወርሱ ዘንድ እስከ መቼ ለመግባት ቸል ትላላችሁ?» የእስራኤል ልጆች የመጀመሪያው ጉድለት ቸልተኝነት ነበር።

ለእግዚአብሔር ታዝዘው ወደ አገሪቱ ገብተው ቢወርሱዋት የሚቆያቸው በረከት፣ ወደዚያች ከመግባታቸው በፊት ሙሴ የእስራኤልን ልጆች በአንድነት ሰብስቦ እንደ ነገራቸው ታስታውሰለህ። ለምሳሌ ያህል፣ ቤንያምን እንዲህ አለው፡ «በእግዚአብሔር የተወደደ በእርሱ ዘንድ ተማምኖ ይኖራል፤ ቀኑን ሁሉ ይጋርደዋል፤ በትከሻውም መካከል ያድራል» ዘዳግም ፴፫፡፲፪። እንዴት ያለ መኖሪያ ነው። በእግዚአብሔር ጥበቃ ሥርና በኔታ ትከሻ መካከል።

ስለ ይሳከርም ነገድ ሙሴ ያለው ይህ ነው። «የተሰወረውን የአሸዋውን መዝገብ፣ የባሕሩንም ባለጠግነት ይጠባሉ» የይሳከር ነገድ የተመደበለትን ክፍል ፈጽሞ ወርሶ እንደሆነ እንደ ክቡር ዕንቁ የሆኑ ስጦታዎች አሉት። በክርስቶስ ያለለትን ሁሉ የሚወርስ የእግዚአብሔር ልጅ የማይለካውን የእግዚአብሔርን የጸጋ ጥልቀት ፍሬዎች ያገኛል። የክርስቲያንነት መግለጫ የሆኑ የዕንቁ ጠባቶችም የእርሱ ይሆናሉ።

ሙሴም የአሴር ነገድ የወደን መጥመቂያ በሞላበት ምሥጢራዊ ስፍራ እንደ ሚኖር ተናገረ «እግሩን በዘይት ውስጥ ያጥልቅ። ጫማህ ብረት ናስ ይሆናል፤ እንደ ዕድሜህ እንዲሁ ኃይልህ ይሆናል» ዘዳግም ፴፫፡፳፬ና፡፳፭።

የአሴር ነገዶች ከቶ አያረጁም፣ አይደክሙም፣ አይዋረዱምም። በዘመኑ ሁሉ እንደታደሱና እንደ በረቱ ይኖራሉ። እግዚአብሔር ለልጆቹ የመንፈሱን የዘይት ቅባት አለው። በሕይወት ጉዞ ሁሉ ለእያንዳንዱም ሁኔታ ጉልበታቸውንና ኃይላቸውን ባለማቋረጥ ያሳድሳል።

ሙሴም የንፍታሌም ነገድ በእግዚአብሔር በረከት ይሞላሉ፤ ፈጽሞም ይረካሉ አለ። በዚሁ ዓይነት የሁሉንም በረከት ልንቀጥል እንችላለን። ይህ ሕዝብ በቂ የሆነ የወደፊት ዕድል እንደ ነበራቸው ለማስረዳት ያህል ይኸው ይበቃል። ደኅንነትና ጉልበት ሁሉ ወደ አገሪቱ ገብተው ቢወርሱዋት የእነርሱ ናቸው። ዮርዳኖስን ተሻግሮ ጠላትን አሸንፎ በአገሪቱ መቋቋም የጀመረውንም ይህን ሕዝብ ኢያሱ እንዲህ ሲል ይጠይቃል። «የአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር የሰጣችሁን ምድር ትወርሱ ዘንድ እስከ መቼ ለመግባት ቸል ትላላችሁ?»

የተወደዳችሁ ክርስቲያን ወዳጆቹ ሆይ፣ ከበረሃው ማዶ እንደ ነበረው ምድረ ከነዓን ሁሉ፣ ከመጠነኛው የክርስቲያንነት አንዋኑዋር ማዶም በክርስቶስ በራሱና ድሉን በመካፈል በተሟላውም በረከቱ ትልቅ አቋምና የአንዋኑዋር ልምምድ ይጠብቁናል።

በዚህ ዓለም የተከበረ ትዝታ የምትሰጠኝ አንዲት ትንሽ የመሬት ቁራጭ አለች። እርስዋም ሰማንያ ማይሎች የምትረዝም በእንግሊዝና በእስክትላንድ ዳርቻ በስተደቡብ ትገኛለች። እዚያ በዱሮ ዘመን በእንግሊዝ አገር የሮሜ መንግሥት ወሰን በነበረችው በሃድሪን መንደር ቅጥሮች ፍርስራሽ ውስጥ ትፈመዳለህ። የሮሜ ጦር ኃይል እዚያ በደረሰ ጊዜ በዚያን ዘመን የተደረጉትን ታላላቅ ድርጊቶች በአእምሮህ እንደ ሥዕል ልትሰበስብ ትችላለህ።

በዚያም ቀበሌ ትንሽ ተዘዋውረህ ብትጎበኝ ብዙ ያረጁና የወደቁ ግምቦች ታያለህ። ከእነርሱም አንዳንዶቹ ወድቀዋል፤ ጥቂቶች ግን በዚያን ዘመን እንደነበሩ ሆነው ተጠብቀው ይገኛሉ። አንዳንዶቹ ሲፈርሱ ጥቂቶቹ ለምን ተጠብቀው አምረው ይገኛሉ ብለህ ብትጠይቅ የሚከተለውን መልስ ታገኛለህ። ከብዙ መቶ ዓመታት በፊት እንግሊዝና እስክትላንድ መራራ ጥል ነበራቸው፤ በኖር ዘምበርላንድ የሚኖሩ እንግሊዛውያንም በስክትላንድ ዜጎች ብዙ ጊዜ ተጠቁ። አጥቂዎቹም ከብቶቻቸውንና እህላቸውን ሁሉ ዘርፈውባቸው ወደ ግዛታቸው ይመለሱ ነበር። ስለዚህ ተጠቂዎቹ እንግሊዛውያን ሊከላከሉአቸው በግዛታቸው ድምበር ግምቦችና ምሽጎችን ሠሩ። ከእነዚህም ግምቦች አንዳንዶቹ የማያቋርጡ ምሥጢራዊ የውኃ ምንጮች ነበሩአቸው። ሌሎቹ ግምቦች ከብዙ ማይሎች ርቀት ውኃቸውን በዚያ ያገኙ ነበር። የእስክትላንድ ወራሪዎች ግን የሚያደርጉትን የሚያውቁ ብልጦች ነበሩ። ዚያንዎቹን ቆረጡና ከተማዋን ከብበው ነዋሪዎችዋን በረሃብና በውኃ ጥም እስኪያልቁ ጠበቁ። በግምቦቻቸው ምሥጢራዊ ምንጮች የነበሩአቸው ግን አልተደፈሩም። እነዚህም ግምቦች የአለመደፈራቸውን ማስታወሻ ይዘው እስከ ዛሬ ቆመዋል። ሌሎቹ ግምቦች ግን ፈርሰው ወደቁ ተደመሰሱ ጠፉም።

እያንዳንዳችን በውስጣችን የሕይወት ምንጭ አለን። ነገር ግን እነዚህ ምንጮች በውስጣቸው መኖራቸውን ያልገለጡ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። ብዙዎች አብዛኛውን ጊዜ የሚፈልጉትን ለማግኘት ከራሳቸውና ከቤታቸው ውጪ ይቀበዘበዛሉ። ለጨዋታ፣ ለመደሰት፣ ለሰላም፣ ለምኞት፣ ለተድላ፣ ለዘመኑ ብልጭልጭና መደሰቻ ሲሉ ከራሳቸውና ከቤታቸው ውጪ ይዞራሉ። ብዙም ሳይኖሩ የክርስቲያንነት ሕይወታቸውና አቋማቸው ይፈርሳል፤ ይወድማልም። አገሪቱ የምትወርስበትና እግዚአብሔርም በክርስቶስ የሰጣቸውን ጸጋ የሚያገኙበት መንገድ በሕይወታቸው ካለው ከማያቋርጥ የሕይወት ምንጭ ዘወትር መጠጣት መሆኑን የተረዱ የእግዚአብሔር ልጆች ግን አሉ። ኢየሱስ ብቻ ሊያረካና ሊያጠግብ እንደሚችል ከሙሉ ልባቸው ሊናገሩ ይችላሉ።

የነገሩ አስቸጋሪነት ግን ወደ አገሪቱ ገብቶ መውረስ ራስን መከድና የምናፈቅ ራትን አንዲት ጠበይ ወይም ዐመል መተው እንደሚጠይቅ ስለ ተረዳን ወደ ምድረ በርከት እንዳንገፋበት እንፈራለን። ወደ ኋላችንም እናፈገፍጋለን። የኑሮን ምኞት፣ ከዓለማውያን መቆራኘታችንንና ሌሎቹ እንዴት ያሉ ከሰው የተለዩ ሰዎች ናቸው? እንዳይሉን የምንፈራውን ይሉኝታ ሁሉ ማስወገድ አለብን። እግዚአብሔር ያዘጋጀ

ልንን ለመውረስ እንዳንቀሳቀስ መንፈሳዊ ቸልተኞችና ሰነፎች የሚያደርጉን እነዚህ ነገሮች ናቸው።

በለፉት ክንውኖች የእግዚአብሔር ልጅ እንዴት ቸል ብሎ ሊኖር ይደፍራል ? ይህን በማድረግ የእግዚአብሔርን በረከት ከራሱ ከማራቁም በላይ ሌሎችን ሰዎች ይከለክላል፤ ሰይጣንንም ያደፋፍራል። ሊተነፍስ ከቆመ ማንም ክርስቲያን በሩጫው ሊያሸንፍ አይችልም። በውጊያ ወቅት ዕረፍት የሚጠይቅ በጦርነቱ ድል ሊያደርግ አይችልም። ከእግዚአብሔር ጋር ከመራመድ ለአንዲት ደቂቃ ነፃነት ወይም ስንብት ለመጠየቅ ማንኛውም የእግዚአብሔር ልጅ አይችልም። ሽልማቱ በጭብጣችን ግቡም ልንደርስበት የሚቻል ሆኖ ሳለ፤ ብዙዎቻችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ለእኛ የሆነውን ድልና የተሰጠንን ሁሉ ከመቀበል የራቅን መሆናችንን መረዳት እንዴት የሚያሳዝን ነው። እግዚአብሔር ያዘጋጀልንን ለመቀበል ስላልገፋንበት አጣ ነው። በቸልተኝነትና በዝግተኝነት ተሸነፍን።

ክርስቲያኖች ሆይ፤ በየአሁዱ ጧት ጧት ወደ ቤተ ክርስቲያን ከሄዳችሁና እግዚአብሔር እንዲበርከችሁ ከተማፀናችሁት ምን ያህል ጊዜ ሆኖአል። አሁንም ትሄድ እንደሆነ የተሰጠህን ጉዳይ ለመፈጸም ብቻ ነው። ለመዘመር፤ የሰንበት ትምህርትን ልትመራ፤ ማስታወቂያዎችን ልትነግር፤ ፈንታህን ለማድረግና ለመስበክም ይሆናል። ለዚህ ሁሉ እግዚአብሔር ይበርክህ። ነገር ግን በመንፈሳዊ ቸልተኝነትና ንዝላልነት እንዳትዋጥ ተጠንቀቅ። በለፉት ዘመናት ታላላቅ ነገሮችን የፈጸመ አምላክ ዛሬም እንደሚፈጽም ከመጠበቅ አታቋርጥ። የሰዎችን ልብ ረሃብ ብንገልጥና እርሱ ወደ አዘጋጀልን ብንገፋ እርሱ ሁሉን ለማድረግ ይችላል። አብዛኛውን ጊዜ ችግራችን ስንፍናና ታካችነት ቸልተኝነትም ነው። «ምን ቸገረኝ ? ይህን ዓመታት እምብዛም አልጨነቅም» ወይም ደግሞ «ይህ ሁሉ ለሌሎች ሰዎች፤ ለወጣቶችና ለልጆች ይጠቅማል ጥሩም ነው ግን ለእኔ አይደለም» እንላለን። ክርስቲያን ወዳጆቹ ሆይ፤ እስከ መቼ ድረስ ነው ? እግዚአብሔር በኢየሱስ የሰጣችሁን ሳትወርሱ እስከ መቼ ድረስ ቸል ትላላችሁ ? እንዴት ያለ መከላከል የሚገባን አደጋ ወይም ጉድለት ነው !

ሁለተኛው አደጋ ወይም ጉድለት በኢየሱስ ምዕራፍ ፳፪ ተጽፎአል። እርሱንም አለመግባባት ብዬ እሰይመዋለሁ። ይህ ምን ማለት እንደ ሆነ ታውቃለህን ? ከሌሎች ሰዎች ተስማምቶ፤ ተግባብቶና ተባብሮ አለመኖር ማለት ነው።

በአንድ ወይም በሁለት ዓረፍተ ነገሮች ታሪኩ እንዲህ ነው። ሁለት ተኩል ነገዶች የሆኑ የሮቤል የጋድ ነገዶችና የምናሴ ነገድ እኩሌታ ከሰባት ዓመታት በፊት ከወንዙ በሌላው ወገን ማለት ከዮርዳኖስ በስተምሥራቅ በምድረ በዳው ድምበር ለመኖር ወሰነው ነበር። ኢየሱም በአንድ ነገር ከተስማሙ እንደሚቻላቸው ነገራቸውና በሐሳባቸው ተስማማ። ማድረግ የሚገባቸውም ይህ ነበር። ከሌሎቹ ወንድሞቻቸው ጋር ወደ ከነዓን ይገባሉ። ጠላትንም ለማሸነፍ ይረዳሉ። ከዚያ በኋላ ወደ

መረጧት ግዛት ይመለሳሉ። ኢያሱም ስለ ቸርነታቸው፣ ደግነታቸውና ወንድሞቻቸውንም አገሪቱን ሊወጉ ለመርዳት በአንድ መንፈስ ስለ ተበበሩ አመሰግናቸውና በሚወርሱአት ግዛትም የእግዚአብሔር በረከትና ባለጠግነት እንዲከተላቸው መመኘቱን ገለጸላቸው።

በምዕራፍ ፳፪ ቁጥር ፳፬ እንደተጻፈው ወደ ርስታቸው ለመሄድ የተለዩ ነገዶች ወደ ወንዙ ዳር በመጡ ጊዜ እንዲህ አሰቡ። «እስቲ አሁን ተመልከቱ፤ ይህን ዮርዳኖስን ተሻግረን ማዶ ስንደርስ ልጆቻችንና የኋለኛውም ትውልዶች እንዲህ ይላሉ። ከእግዚአብሔር ሕዝብ ዘንድ ምን አላችሁ? እነርሱ እዚያ ማዶ ናቸው፤ እናንተም እዚህ ናችሁ። ከእነርሱ ክፍል የላችሁም፤ አልተዋጋችሁም፤ ጠላትን ለማሸነፍም አልረዳችሁም፤ ታዲያ ከእስራኤል ሕዝብ ምን አገናኛችሁ?» ስለዚህም ከዮርዳኖስ በስተምዕራብ በወንዝ ዳር መሠዊያ ተከሉ። መሠዊያውም ለመሥዋዕት አልነበረም። ነገር ግን ከዮርዳኖስ በሌላው ወገን ከሚኖሩ ሕዝቦች ጋር አንድ ለመሆናቸው ምስክር እንዲሆን ነው።

ሌሎቹም ነገዶች የሆነውን በሰሙ ጊዜ የተሳሳተ ትርጉም ሰጡት። የተሠራው መሠዊያ ለስግደትና ለመሥዋዕት ነው፤ በእግዚአብሔርም ሕዝብ መካከል መለያየትን ያሳያል፤ እነዚህም የተለዩት ሁለት ተኩል ነገዶች ከሃዲያን መሆናቸውን ያሳያል። ከእንግዲህም በእግዚአብሔር ላይ ዐምፀው፤ ከሕጉም ተለዩ እንጂ እርሱን አያመልኩም ብለው አሰቡ። በእግዚአብሔርም ሕዝብ ልብ ክህደት ገባ አሉ። ስለዚህ ከኢያሱ ጋር በከነዓን የቀሩት ነገዶች ከሃዲያን የመሰሉአቸውን ነገዶች ለመውጋት ተዘጋጁ።

ነገር ግን ከመዋጋት በፊት ሮቤአናውያን ጋዳውያንና የምናሴ ነገድ እኩሌታ ምን እንደሚያደርጉ ለማወቅና በግልፅ ሊገሥፁአቸው መልእክተኞችን ላኩባቸው። መልእክተኞቹም ስለ ክህደታቸው፣ አለመታመናቸውና በእግዚአብሔርም ስለ ማመፃቸው ከሰቡአቸው። በዚህ አድራጎታቸውም ከቀጠሉ በእነርሱና በእስራኤልም ሁሉ መካከል የሚደርሰውን አደጋና ጉዳት ነገሩአቸው። እነዚያም ሁለት ተኩል ነገዶች ሐሳባቸው ከንጹህ ሕሊና መሆኑን፣ የሠሩትም መሠዊያ ለምስክርነት እንጂ ለስግደትና ለመሥዋዕት እንዳልነበረ ለመልእክተኞቹ ማስረዳትና ማሳመን አላስቸገራቸውም። ለሌላ አምላክ ሊሠው አይደለም። ነገር ግን ከሌሎቹ ወንድሞቻቸው ጋር ላላቸው ኅብረት ምስክር ማቆማቸው ነበረ። ይህ ሐሳባቸውም ንጹህና ቅዱስ የፍቅርም እንደ ነበረና ሌሎቹም በሐሳባቸውና በፍርዳቸው ትክክለኞች እንዳልነበሩ ያስረዳል። በሚያሳዝን ሁኔታ ሊፈጸም የነበረው በእውነቱ በባለጠ የወንድ ማማችነት ኅብረት ተፈጸመ።

ከዚህ ላይ እንዴት ያለ ጠቃሚ ትምህርት እናገኛለን? ክርስቲያን ክክርስቲያን ጋር ባለመስማማት፣ ባለመተባበርና ባለመግባባት እንዴት ያለ አደጋና ጉድለት ያለ ይመስላችኋል! እንዴትስ ያሉ ጎጂ ውጤት ያላቸው አለመግባባቶች አሉ! በእነዚህ

ሰሐተቶች አንዲት ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያን አስከትወድም ድረስ መተላለፎች ምንኛ ይስፋፋሉ ! እየከፉም ይሄዳሉ ! ሐሚት ለመስማት ችኩሎች ነን ። በሌሎች ሰዎች ነቀፋ ለመወርወር እንዴት ችኩሎች ነን ። ስለ ሌላው ጠባይና ጥፋት ስሐተትም ለመስማትና መቶ ጊዜ አጋንንን ለማውራት ለምን እንጣደፋለን ?

ይህን ዓይነቱ ተግባር ከቤተ ክርስቲያን ቢጠረግ፣ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ዛሬ ከዚህ ዓይነት ኃጢአትም ብትነፃና ብትወገድ ብትታረምም ኖሮ መንፈሳዊ መታደስን እናገኝ ነበር ። ዛሬም ዲያብሎስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚሠራበት መሣሪያው ሐሚተኛው ሰው ፣ ስለ ሌሎች ሐሳብ ክፉ ነቀፋ የሚወረውረውንና በንጹህ ተግባሮች ላይ መጥፎና ርኩስ አስተያየት የሚጥለውን ሰው ነው ። ከክርስቲያን ወንድምህ የሚያራርቁህንና እንዳትግባባ የሚያደርጉህን መስናክሎች ለማስወገድ ካልተዘጋጀህ በእሁድ ስብከት መደሰት ልብህም መመሰጡ ዋጋ የለውም ። በእውነቱም በፍጹም አይጠቅምም ።

አሁን ይህንን ከሚያነሱት ሰዎች ሌሎች በሐሰት ፍርድና ባልተስተካከለ አስተያየት መጥፎ ስምና ግምት ስለሰጡአቸው ልባቸው የቆሰለ ፣ መንፈሳቸውም የተሰበረ አይጠፋም ። ወንጌላዊ መዝሙር አይዘምሩም ፣ መሪ ሥቃይ ይሰማቸዋል ፣ የጎዳቸውም ቁስል ጠልቆ ገብቶአል ። ቢሣቀዩም ያድጋሉ ። ዳሩ ግን ሌሎች በየእሁዱ ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመጡ ፣ የሚዘምሩና የመራራ ስሜት መንፈስ በውስጣቸው ያላቸው ዳግም በመንፈሳዊነት ወደ ኋላ እያፈገፈጉ ይሄዳሉ ። አወይ ፣ ያልተግባባናቸውና ያቆሰላናቸው ሰዎች የጎዳናቸውና ያሳዘንናቸው ሰዎች ፣ ሳናስተውልም ሳይገባንም የፈረድንባቸው ሰዎች ብዙ ናቸው ። እነርሱ ግን ይህን ሁሉ በእግዚአብሔር ጸጋ ብርታት መቀበል ተምረዋል ፣ ስለዚህም በጸጋው ያድጋሉ ። እኛም አሳዘንን ፣ ጨካኝን ፣ ነቀፈንና አሳጥተንም እንደሆነ በመንፈሳችን እየጠወለግንና እየሟሸሸን እንሄዳለን ። በወንጌል መልእክተኞች ጣቢያና በአንዲት ከተማ ፣ ምናልባትም በአንዲት ቤተ ክርስቲያን አብረውህ የሚሰግዱና ክፉ የልብ ቁስል የቆሰሉ ሴቶችና ወንዶች አሉ ። ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ በኢየሱስ ክርስቶስ ያድጋሉ ።

ከሌላ ሳይሆን ከደረሰብኝ ግላዊ የኑሮ ልምምድ የምንግራችሁ ነገር አለኝ ። ብዙዎቻችን ሌሎችን በማማት ፣ ተቆጧዎችና ግልፍተኞች በመሆን በሐሳባችንና በስሜታችንም ነቃፊዎችና ተቺዎች በመሆን ኑሮ እንጀምራለን ። ለእውነት ግን አንዲት ስንዝር እንኳ ባንፈቅድም የወደቀውን ወንድም በእግዚአብሔር ጸጋ በትህትናና በገርነት ልንመለከተው እንማራለን ። ሸክሙንና መከራውን መሸከም እንድንረዳው ልንማር እንችላለን ። በመንፈስ ትህትናም ልንመለከተውና ልንመልሰው እንጂ በክርክር ማሸነፍ ሳይሆን ፣ በነቀፋም ሳናጠፋው በፍቅር ወደ ክርስቶስ ልንማርከው እንችላለን ። አወይ ፣ የአለመስማማትና አለመግባባት አደጋ ወይም ጉዳት ።

ሦስተኛውን አደጋ ወይም ጉድለት በመጽሐፈ ኢያሱ በሃያኛው ምዕራፍ እናገኛለን ። ይህም በበረከት አገር ለሚደረገው አንዋኑዋር ጉዳይ የሆነ አደጋ ወይም ጉድለት ነው ። እርሱም የንዝህላልነት ጉድለት ነው ።

በዚህ ምዕራፍ የመማፅኛ ከተሞችን መሠራት ታስታውሳለህ። እነርሱም ከወንዙ ወዲህ ሦስት፣ ከወንዙም ማዶ ሦስት፣ በጠቅላላው ስድስት ናቸው። በአገሪቱ (በከነዓን) የሚኖሩና ሁለት ተኩል ነገዶችም በቀላሉ ሊደርሱባቸው የሚችሉ ከተሞች ነበሩ። ሳያውቅ ሳይወድም በንዝህላልነት ሰውን ለገደለ ሁሉ የመማፅኛ ስፍራዎች ነበሩ። ለዚህም የተሟላ ማብራሪያውን በአረት ዘዳግም ምዕራፍ 18 ታገኛለህ። ለጊዜው ግን የንዝህላልነት ወይም ድንገተኛ ኃጢአት፣ ያልታሰቡ መተላለፎች፣ በክፉ ምኞት ያልተፈጸሙ በደሎች ምሕረት እንደነበራቸው መናገሩ ብቻ ይበቃል። ይህን ዓይነት በደል የፈጸመ ሰው ሁሉ ከበቀል እንዲድን ወደ መማፅኛ ከተሞች ይሸሻል። እዚያም ሌዋውያን ይመረምሩታል። በሠራውም ወንጀል ከሐሳቡ የመነጨ ተንኮልና ቂም እንደ ሌለበት ቢረጋገጥ በዚያን ዘመን ያለው ሊቀካህናት እስኪሞት ድረስ በመማፅኛ ከተማ እንዲኖር ይፈቀድለታል። ከዚያ በኋላም ያለ ሥጋት ወደ አገሩ ለመመለስ ነፃ ይሆናል።

ከኃጢአቶቻችን አብዛኞቹ በንዝህላልነት እንደሚፈጸሙ ለማሰብ ትንሽ ጊዜ ረጋ ብለህ ታውቃለህን? ከፍጹሙ የእግዚአብሔር ቅድስና የማይገጥም ሁሉ ራሱ ኃጢአት መሆኑን አስተውለናልን? ባለመጠንቀቃችን፣ በችኩልነታችንና ከሌሎች ክርስቲያን ወንድሞችም ባለመግባባታችን ዘወትር እንደምናሳዝነው እናስተውላለን ወይ? አስበን ያደረግነው ላይሆን ይችላል፤ ሆኖም በእግዚአብሔር ዓይን ፊት ኃጢአት ነው። ስለ ይቅርታውና ስርዐቱ እንዴት ማመስገን የሚገባን ይመስላችኋል!

ዛሬ ወደ ምንጩ ሄደን ከኃጢአታችን ታጥበን ልንነፃና፣ ሌሎችንም በንዝህላልነት ሳናውቅ ስለ ጎዳንና ስላቆስልን ስላሳዘንንም ይቅርታ ልንቀበል እንችላለን። የመማፅኛ ከተማችን የተወጋው የኢየሱስ ጎን ነው። ሊቀ ካህናታችንም የሞተውና ከሙታንም የተነሣው ነው። ወደ መማፅኛ ከተማችን ሄደን መተላለፋችንን ተናገዘን በደሙም መንፃት ፍጹም በሆነ እምነትና ነፃነት ወደ ፈለግንበት መሄድን ያስችለናል። ሥራችን ዘወትር የማይጠቅም ስለሆነ፣ አሳሳች ከሆነና መልካም ከሚመስለን አገልግሎታችን ጋር ዛሬ ወደ እርሱ መሄድ በጣም እንመኛለን። ቃሉን፣ ፈቃዱንና ጸጋውን በግድ የለሽነት ከመመልከት እንዲያነፃን ወደ እርሱ መሄድ እንደት አስቸኳያችን ነው፤ ሊቀ ካህናታችን ለዘላለም የሚኖር ስለሆነ በመማፅኛ ከተማችን ዘወትር ያለ ሥጋት እንኖራለን።

የምንከተላቸው ሥርዓቶች ።

ኢያሱ ፳፫ ፡ ፲፩ ።

«እንዲህም ሆነ ፡ ብዙ ዘመን ከሆነ በኋላ ፡ እግዚአብሔርም እስራኤልን በዙፈ ያቸው ከሉት ጠላቶቻቸው ሁሉ ካሳረፈ በኋላ ፡ ኢያሱም በሸመገለ በዕድሜውም ባረጀ ጊዜ ፡ ኢያሱ እስራኤልን ሁሉ ሽማግሌዎቻቸውንም አለቆቻቸውንም ፈራጀቻቸውንም ሹማምንቶቻቸውንም ጠርቶ እንዲህ አላቸው ፡— እኔ ሸምግያለሁ ፡ በዕድሜም አርጅቻለሁ ። እናንተም አምላካችሁ እግዚአብሔር በእነዚህ አሕዛብ ሁሉ ስለ እናንተ ያደረገውን ሁሉ አይታችኋል ። ስለ እናንተ የተዋጋ እርሱ አምላካችሁ እግዚአብሔር ነው ። እነሆ ፡ እኔ ካጠፋሁአቸው አሕዛብ ሁሉ ጋር ከዮርዳኖስ ጀምሮ በፀሐይ መግቢያ እስካለው እስከ ታላቁ ባሕር ድረስ ለነገዶቻችሁ ርስት እንዲሆኑ የቀሩትን እነዚህን አሕዛብ በዕጣ ከፈልሁላችሁ ። አምላካችሁም እግዚአብሔር እርሱ ከፊታችሁ በብርቱ ይበትናቸዋል ፡ ከፊታችሁም ያሳድዳቸዋል ። አምላካችሁ እግዚአብሔር እንደ ተናገራችሁም ምድራቸውን ትወርሳላችሁ ። ስለዚህም በሙሴ ሕግ መጽሐፍ የተጻፈውን ሁሉ ለመጠበቅና ለማድረግ በጣም በርቱ ፡ ከእርሱም ወደ ቀኝም ወደ ግራም ፈቀቅ አትበሉ ። በእናንተ መካከል ወደ ቀሩት ወደ እነዚህ አሕዛብ አትግቡ ። የአማልክቶቻቸውንም ስም አትጥሩ ፡ አትማሉባቸውም ፡ አታምልኩአቸውም ፡ አትስገዱላቸውም ። እስከ ዛሬ ድረስ እንዳደረጋችሁት ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር ተጠጉ እንጂ ። እግዚአብሔር ታላላቆችንና ኃይለኞችን አሕዛብ ከፊታችሁ አስወጥቶአል ። እስከ ዛሬም ድረስ ማንም ሊቋቋማችሁ አልቻለም ። አምላካችሁ እግዚአብሔር እንደ ተናገራችሁ ስለ እናንተ የሚዋጋ እርሱ ነውና ከእናንተ አንዱ ሰው ሺህ ሰውን ያሳድዳል ። አምላካችሁን እግዚአብሔርን ትወድዱት ዘንድ ለራሳችሁ እጅግ ተጠንቀቁ ። እናንተ ግን ተመልሳችሁ በመካከላችሁ ወደ ቀሩት ወደ እነዚህ አሕዛብ ብትጠጉ ፡ ከእነርሱ ጋር ብትጋቡ ፡ እናንተም ወደ እነርሱ እነርሱም ወደ እናንተ ብትደራረሱ ፡ አምላካችሁ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ ከዚህች ከመልካሚቱ ምድር እስክትጠፉ ድረስ መውደቅያና ወጥመድ ፡ በጎናችሁም መግረፊያ ፡ በጎይናችሁም እሾህ ይሆኑባችኋል እንጂ አምላካችሁ እግዚአብሔር ከእንግዲህ ወዲያ እነዚህን አሕዛብ ከፊታችሁ እንዳያሳድዳቸው ፈጽማችሁ እወቁ ።

እነሆም ፡ ዛሬ የምድርን ሁሉ መንገድ እሄዳለሁ ፡ እናንተም እግዚአብሔር ስለ እናንተ ከተናገረው ከመልካም ነገር ሁሉ አንድ ነገር እንዳልቀረ በልባችሁ ሁሉ በነፍሳችሁም ሁሉ እወቁ ፤ ሁሉ ደርሶላችኋል ። ከእነርሱም አንድ ነገር አልቀረም ። አምላካችሁ እግዚአብሔር የተናገረው መልካም ነገር ሁሉ እንደ ደረሰላችሁ ፡ አምላካችሁ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ ከዚህች ከመልካሚቱ ምድር እናንተን እስኪያጠፋ

ችሁ ድረስ እግዚአብሔር እንዲሁ ክፋት ነገር ሁሉ ያመጣቸዋል። አምላካችሁ እግዚአብሔር ያዘዛችሁን ቃል ኪዳን ስታፈርሱ፣ ሄዳችሁም ሌሎችን አማልክት ስታመልኩ፣ ስትሰግዱላቸውም፣ በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ቁጣ ይነድባችዋል፤ ከሰጣችሁም ከመልካሚቱ ምድር ፈጥናችሁ ትጠፋላችሁ» ኢያሱ ፳፫፡ ፩ - ፲፮።

መጽሐፈ ኢያሱ ምዕራፍ ፳፫ እስራኤላውያን ወደ ከነዓን ከገቡ ሃያ ዓመት ወደ ሞላቸው ጊዜ ያመጣናል። የዘመቻው ኃይለኛነት፣ የመሪነት ኃላፊነትና፣ የአለ ፉት ዓመታት ሁሉ፣ የታላቁንና የጀግናውን መሪነቸውን ጉልበት ጎስመዋል፤ ምል ክታቸውንም በእርሱ ላይ ትተዋል። አሁን እርሱ ራሱ እንደ ሽመገለና በዕድሜም እንደ አረጀ ሲናገር እናገኘዋለን። እርሱም ወደ ምድሪቱ ያገባቸው ሰዎች ሁሉ በተሰጣቸው ርስት ዱሮ ከነበሩበትና እግዚአብሔር ፈጽመው እንዲያስወጡአቸው ከዘዛቸው ጋር ተደባልቀውና ተስማምተው ይኖራሉ።

የምድራዊ ኑሮውም ወደ ማለቁ ሲቃረብ፣ ሕዝቡ ከአሕዛብ ጋር የሚያደርገው መግባባት የሚያስከትለው አደጋ ስለ ተሰማው፣ ኢያሱ ሕዝቡን ተገናኘና አነጋገራቸው። በመጀመሪያ መሪዎቻቸውን፣ ከዚያም በኋላ ሹማምንቶቻቸውንና ተራዎቹን ሰዎች ጠርቶ የመሰናበቻ መልእክት ሰጣቸው። ይህ ሹማግሌው ታላቅ አርበኛና የሕዝቡ መሪ፣ ሕዝቡን ሲያነጋግር ትዕይንቱን እንደ ሥዕል ልትመለከት ትችላለህ። ካሌብ ከእነርሱ መካከል ነው። ፊንሐስ ሊቀ ክህነት እዚያ ነው። ዮርዳኖስን ተሻግረው በብዙ ውጊያዎችም ተካፋይ የነበሩ፣ በብርቱዎቹና በቀላሎቹም ጦርነቶች ከመ ራሳቸው ጎን የነበሩ በዚያ ተገኝተዋል። ሌሎችም አሉ። ለመሪነት የሚታጩ ጦጣቱ ትውልድ፣ በአንዋኑዋርና በድል መንሣትም ወደ ፊት የሚገፉ በዚያ ናቸው።

ኢያሱ ለመሪዎች ባደረገው ንግግር፣ በምድረ በረከት ጸንተው እንዲኖሩ ከተ ፈለገ መከተል የሚገባቸውን ሥርዓቶች አስታወቃቸው። ከዚያ በኋላም ተስፋቸው አውነተኛ ፍጻሜ እንዲያገኝ ከተፈለገ ማድረግ የሚገባቸውን ለሹማግሌዎቻቸው፣ ለአለቆቻቸው፣ ለሹማምንቶቻቸውና ለሕዝቡም ሁሉ ነገረ፣ በልፋት ዓመታት በተደ ረገላቸው ነገር ሁሉ የእግዚአብሔርን ታማኝነት እያረጋገጠ ሲናገር ልቤን ደስ ይለ ዋል። እንዲህ ይላል «እናንተም እግዚአብሔር ስለ እናንተ ከተናገረው ከመልካም ነገር ሁሉ አንድ ነገር እንዳልቀረ በልባችሁ ሁሉ በነፍሳችሁም ሁሉ እወቁ። ሁሉ ደርሶላችኋል። ከእርሱም አንድ ነገር አልቀረም» ኢያሱ ፳፫፡ ፲፬።

እንደ ኢያሱ ከበሰለና ከተሟላ የኑሮ ልምምድ እንድንግራችሁ ብችል ደስ ይለኝ ነበረ። ከዘላለማዊ ስፍራ አንድ መጥቶ ስለ እግዚአብሔር ለጥቂት ደቂቃዎች ቢነግራችሁ ምንኛ አመኛለሁ። በውጊያና በዘመኑ ጦርነቶች መካከል በዕድሜው ያጋመሰ ሰው ሊነግራችሁ የሚችል ብርታትና መንፈሳዊ መግለጫ ሊሰጡ የሚችሉ ቁም ነገሮች አሉ። ነገር ግን ከሁሉም ይልቅ የሚጠቅመው፣ በዘወትር ውጊያና ትግል ተካፋይ ሆኖ ከበሰለ እውቀት የሚናገረውንና ከትዕይንቱ ሊሰናበት የቀረበ ውን ሰው መስማት ነው። እንደዚህ ባለ ሰው እግር ሥር ተቀምጬ ከእርሱ ለመስ ማት ያለኝን ሁሉ በሰጠሁ።

ነገር ግን ይህ ሁሉ ምኞት ብቻ ስለሆነ በፍጹም የማይቻል ነው። እግዚአብሔር በሰጠህ ምድረ ደኅንነት እንድትኖር ከፈለግህ፡ ልትከተላቸው የሚገባህን ሥርዓቶች ሳቀርብልህ በትዕግሥት እንድትሰማኝ አጠይቀሃለሁ። በመጀመሪያ፡ በክርስቲያን መሬት ላይ ላላችሁ፡ ለዚህም በመዘጋጀትና በመሰልጠን ላይ ለምትገኙ አገልጋዮች፡ ለወንጌል መልእክተኞች (ሚሲዮናውያን) ለቤተ ክርስቲያን ሹማምንትና መሪዎች እናገራለሁ። መንፈስ ቅዱስ በምድረ በረከት የመኖርን ሥርዓት ሲያስተምረን፡ ከዚህ ከታላቁ አርበኛና መሪ ከኢያሱ አብረን እንማር።

ከሁሉ አስቀድሞ ኢያሱ ሕዝቡን ስለ ክሕደት አደጋ አስጠነቀቀ። ያስቸገረው ዋናው ነገር፡ የሰባት መንግሥታት አሕዛብ አሁንም ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ተደባቀው ይኖራሉ። እነዚህ አሕዛብ በዚህ ምዕራፍ ሰባት ጊዜ ተወስተዋል። ይኸውም ከአሁን ቀደም እግዚአብሔር ምን እንዳደረገባቸው፡ አሁንም ሊያስወጣቸው ዝግጁ መሆኑንና ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር እንዲኖሩ ከተደረገ ግን ታላቅ ፈተና እንደሚሆኑባቸው ነው። ምክንያቱም አብረው ከኖሩ በጋብቻ መቀላቀልና የጣዖት አምልኮም እንደማይቀር ነው።

መጽሐፈ ኢያሱ በአዲስ ኪዳን ያለው የኤፌሶን መልእክት ተመሳሳይ ነው ብለናል። ታላቁ ሐዋርያ፡ ጳውሎስ በኤፌሶን ወደብ ቆሞ የኤፌሶንን ሰዎች ሲሰናበታቸው የተናገረውን አስታውሳለሁ «በዝ ደሙ የዋጃትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሹመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ። ከሄድሁ በኋላ ለመንጋው የማይራሩ ጨካኞች ተኩላዎች እንዲገቡባችሁ፡ ደቀ መዛሙርትንም ወደ ኋላቸው ይስቡ ዘንድ ጠማማ ነገርን የሚናገሩ ሰዎች በመካከላችሁ እንዲነሡ እኔ አውቃለሁ። ስለዚህ ሦስት ዓመት ሌሊትና ቀን በእንባ እያንዳንዳችሁን ከመገሠፅ እንዳላቋረጥሁ እያሰባችሁ ትጉ» የሐዋርያት ሥራ ጽ፡ ፳፰ - ፴፩።

ከእርሱ ወደ ኋላ ፈጽመን መመለስና ጨርሶ መውደቅ የማይቻለን የክርስቲያን ነት ኑሮ አቋም ወይም ደረጃ የለም። በዘመናችን ሁሉ በተቀበልነው የወንጌል ብርሃን ላይ በእርጅናችን ስንኳ ጀርባችንን ልናዘርበት እንችላለን። ብዙ ክርስቲያኖች ከከፍተኛና ከክብር ስፍራ ወድቀዋል። አወይ! የወደቁበትም አዘቅት ጥልቀት ይህ ነው አይባልም። በዚህ ምድራዊ ጉዞ በማናቸውም ደረጃ ላይ ብንሆን የጸደቅንበትን የቃል ኪዳንን ደም ልናረክሰው፡ የጸጋንም መንፈስ ልንንቅ እንችላለን። በሽምግልናና በእርጅናና ዘመናችን እንኳ ቢሆን በዘመኑ ሁሉ የቀሰምነውን መንፈሳዊ ባለጠግ ነት ሁሉ ልንወረውር እንችላለን።

ወዳጆቼ ሆይ፡ አሁን በእግዚአብሔር ፊት ሳለን የጥንቱ ትዝታ አያጫውተን ምን? የፊተኞቹንም ጊዜያት ተስፋዎች አያስታውሰንምን? የዚያን የጥበብ ዘመናት የተብራራ የወደፊት ተስፋዎች ማስታወስ እንደ ብርሃን ጭላንጭል አያሳየንምን? የዱሮውን የሕይወት አዝመራና የመከሩን ፍሬ ስናመዛዝን እንዳንድ ጊዜ አያሳዝንን ምን? ወደ ወጣትነትህ ወይም ኮረዳነትሽ ዘመን፡ ሙሉ ሰውም ወደ ነበርክበት ዘመን

ወደ ኋላ ሃያ ፡ ሰላሣ ወይም የበለጠ ዓመት መለስ ብለህ አስብ ። ተስፋውንና አለኝ ታውን አስብ ። በዚያን ዘመን የነበሩህን ሕልምና ምኞት አስታውስ ። ለእግዚአብሔር ፡ ለንጽሕናና ለቅድስና የነበረህን የሚፋጅ ምኞት አስታውስ ፤ የአሁኑን አቋም ህንም አስብ ።

እግዚአብሔር ይቅር ይበላን እንጂ ዛሬ በእኛና በልባችን የክህደት ምልክት አይታይብንምን ? የልባችንን ቅዝቃዜ በማፈር አንመለከትምን ? ከእግዚአብሔር ጋር በመፈመዳችን ጥንቃቄ የሌለን መሆናችንን ብዙ ጊዜ አናይምን ? በብዙዎቻችን ሕይወት የቸልተኝነትና የስስት አብራሪ ማረጋገጫዎች ይታዩብን የለምን ?

ዓመት አልፎ ዓመት ሲተካ ውጊያው እየቀለለ የሚሄድ ይመስለናልን ? የጉር ምስናና የኮረዳነት ዕድሜም የአብዛኛው ፈተና ዘመን ነው ብለን እናስባለን ወይ ? በወጣትነት ዘመን የበለጠ ተዋግተን ዕድሜ እየጨመርን ስንሄድ ትግሉ እያነሰ ይሄ ዳል ብለን በእውነት አስበናል ወይ ? እንደ እውነቱ የሆነ እንደሆነ ግን ዓመታቱ እየጨመሩ ሲሄዱ ውጊያው እየተፋፋመ ይሄዳል ። በእግዚአብሔር ዓላማ ከእርሱ ጋር እስከ መጨረሻው መሄድ የሚፈልግ ማንም ቢኖር ጉዞው እየቀለለለት የሚሄድ ነው ብሎ አያስብ ። በክርስቲያን ጉዳና በእያንዳንዱ እርምጃ የክህደትና ከሃይማኖት የመውደቅ አደጋ ይጠባበቀዋል ። እስከ መጨረሻው የሚገቡ ጥቂቶች አይደሉምን ?

በመጣደፍና በፍርሃትም ልጠይቃችሁ ፡ ዛሬ በቤተ ክርስቲያናችሁ የክህደት ምልክቶች አሉ ወይ ? ቀዝቃዛውና ሕይወትን የሚያስል አለመጸለይ ያለበት በብዙ ሕይወት ፡ በቤተ ክርስቲያናችሁና በኅብረታችሁ ላይ ጥፋትን ለማምጣት የሚያስፈራ መሪነት አለ ወይ ? በመንፈስ ቅዱስ አጎልማሽነት የሚሠራ ታላቅ ኃይል ያለው መሪ ነት ከሌላችሁ ለሌሎች ነፍሳት ያላችሁ ፍቅር ወደ በረዶነት ይለወጣል ። እንግዲህ አሁን የጠቀስኩት እንዲህ ያለ ደካማነትና ግድ የለሽ መሪነት በአካባቢያችሁ ፡ በማኅበራችሁና በቤተ ክርስቲያናችሁ አለ ወይ ? በእግዚአብሔር ስም እጠይቃችኋለሁ ። እናንተም መልስ መስጠት ይፈለግባችኋል ። አሁንም ቢሆን መምጣታቸው የማይቀር የክህደት ዋጋዎችን እንድትረዱ እጠይቃችኋለሁ ።

የመጀመሪያው የክህደት ዋጋ መሸነፍ ነው «አምላካችሁ እግዚአብሔር ከእንግዲህ ወዲያ እነዚህን አሕዛብ ከፊታችሁ እንዳያሳድዳቸው ፈጽማችሁ እወቁ» ኢያሱጳ፡፲፫ ፡ ፲፫ ። የተደረገው ድል ሁሉ በእግዚአብሔር እንደ ተደረገ የሚያጠራጥር ጥያቄ በኢያሱ አእምሮ በፍጹም አልነበረም ፤ ይህንንም በዚሁ ምዕራፍ በቁጥር ሦስት ላይ እርሱ ራሱ ተናግሮአል ። «እናንተም አምላካችሁ እግዚአብሔር በእነዚህ አሕዛብ ሁሉ ስለ እናንተ ያደረገውን ሁሉ አይታችኋል ። ስለ እናንተ የተዋጋ እርሱ አምላካችሁ እግዚአብሔር ነው»

አሁንም ፡ የእግዚአብሔር ኃይል በሌለበት መሸነፍ የማይቀር መሆኑ እርግጥ ነው ። የእግዚአብሔርም ኃይል የማይወሰድበት ሰው ሁልጊዜ ለእርሱ የታመነ ብቻ

ነው። ቤተ ክርስቲያን ወደ አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት ደረጃ ሊያነሣት የሚችለው ይህንን ጴጥራዊነት ሕይወት ለማድረግ ለጥቂቶች ሰዎች ብቻ ካልሆነ ከብዙዎቹ ተወስዶባቸዋል። ከሀደት ፈጣን መሸነፍን ያስከትላል። በዚሁም ምክንያት የክርስቶስን ስም ያስነቀፋል «እግዚአብሔርም ከእንግዲህ ወዲያ ጠላትን አያሳድድም።»

ሁለተኛው የክህደት ዋጋ በዚሁ ቁጥር የሚገኝ «ምችት ማጣት» ነው። «መውደቂያና ወጥመድ፣ በጎናችሁም መግረፊያ፣ በዓይናችሁም እሾህ ይሆኑባችኋል» የእግዚአብሔርን ዓላማ ለመፈጸም አለመታገል፣ ከጠላት መቻቻልና ምድሪቱንም እንዲጋራ መፍቀድ አስቃቂ የሆነ ምችት ማጣትን ያስከትላል። በክርስቲያን ኑሮ ውስጥ ስንት የታሰቡ ነገሮች ሳይፈጸሙ ቀርተዋል። ኃጢአትስ ፈጽሞ ሳይጠፋ ስንት ጊዜ አብሮ ተቀምጦአል። የወደድነውና የተከበከብነው ፈተና ሁሉ ስንት ጊዜ በጎናችን መግረፊያ፣ በዓይናችንም እሾህ ሆኖብናል? እንደ ጊዜው ሁኔታና እንደ ዘመኑ መንፈስ የሚኖር ክርስቲያን አብዛኛውን ጊዜ ደስተኛ አይደለም። በክርስቲያን ሕይወት ጠላት ቢቀመጥ፣ የእግሩም መረገጫ ቢያገኝ ከመቅጽበት መግረፊያ ይሆን በታል።

ሦስተኛው የክህደት ዋጋ ውርደት ነው። «በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ቁጣ ይነድባችኋል፣ ከሰጣችሁም ከመልካሚቱ ምድር ፈጥናችሁ ትጠፋላችሁ» ኢያሱ ፳፫፣ ፲፮።

ታዲያ ለዚህ ሁሉ መከላከያ የለምን? ትላለህ። በእውነቱ ሞልቶአል። ኢያሱም የክህደትን ውጤቶችና ዋጋዎች ሲነግራቸው መከላከያዎቻቸውንም በጥንቃቄ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ዘርዝሮአል። ክህደትን ለመከላከል በዚህ ምዕራፍ ሦስት አስፈላጊ ነገሮችን አቅርቦአል።

ከሁሉም የሚቀድመው መታዘዝ ነው። «ስለዚህ በሙሴ ሕግ መጽሐፍ የተጻፈውን ሁሉ ለመጠበቅና ለማድረግ በጣም በርቱ፣ ከእርሱም ወደ ቀኝም ወደ ግራም ፈቀቅ አትበሉ» ኢያሱ ፳፫፣ ፮።

በመጀመሪያም ኢያሱ መሪነትን ከሙሴ በተረከበ ጊዜ የዚሁ ዓይነት ትእዛዝ እንደተቀበለ አስታውሰ። የሃይማኖታችን እውነተኛ ሥርዓቶችም ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲተላለፉ እንደሚኖሩ የተረጋገጠ ነገር ነው። እያንዳንዱ የቤተ ክርስቲያን ዘመንና ትውልድ ታላቁን የክርስቲያን አንዋኑዋር ሥርዓቶች እንዲያስተውል፣ እንዲማርና እንዲያኝከውም ተጠርቶአል። ከእነዚህም ሥርዓቶች የመጀመሪያው መታዘዝ ነው።

መጽሐፍ ቅዱሳችንን እናምናለን እንላለን፣ ለዚሁም እግዚአብሔር ይመስገን። ነገር ግን መጽሐፍ ለሚለው እንታዘዛለን ወይ? ከአሪስ ዘፍጥረት እስከ ራእይ ዮሐንስ ድረስ እናምናለን። ነገር ግን ሃያ አራቱን ሰዓት በትምህርቱ ብርሃን እንናገራለን ወይ? በጸዋታህ ሰዓት ወደ መጽሐፍ ቅዱስህ ሄደህ እግዚአብሔር ሲናገርህ ሰምተህ ታውቃለህ ወይ? ነገር ግን የማትፈልገውን ነገር መንፈስ በልብህ ላይ ስለጣለ

አርሱን ትተህ ደብዳቤ ለመጻፍ ጥሪ ለመመለስ፡ ከባለቤትህ ልትነጋገር በችኮላ ትተህ ሄደህ ታውቃለህ ወይ ?

ሰዎች ስለምን ጸሎትን አያዘወትሩም ? መጽሐፍ ቅዱስን ለምን በብዛት አያነቡም ? ዛሬ ክርስቲያኖች አብዛኛውን ጊዜያቸውን መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብና በመጻለይ ለምን ከእግዚአብሔር ጋር አያሳልፉም ? ለዚህ ሁሉ የሚሆን አንድ ጥሩ ምክንያት ልነግርህ እችላለሁ። ብዙውን ጊዜ አይመቻቸውም። ወዳጆቹ ሆይ፡ የዚህ ሁሉ ምክንያት የሚከተለው ነው። ወደ ቅዱሱ መጽሐፋችሁ ስትመለሱ፡ መንፈሱ አሁንም አሁንም እየደጋገመ ስለ አንዲት ኃጢአት፡ ስለ አንድ ጠባይና ዐመል፡ አለመጸለይና ፍቅር በልብህ ስለ አለመኖሩ ይነግርሃል። ለጌታህና ለመድኃኒትህ ደቅቀህ፡ ተዋርደህ እስክትገዛ ድረስ ኃጢአትህን ሊያሳስብህና ንስሐ እንድትገባ ሊያደርግህ ይፈልጋል። ስለዚህ አለመታዘዝህ ለጸሎትና መጽሐፍ ቅዱስን ለማንበብ ከሰጠሽው የጸጥታ ሰዓት ጨርሰህ እንድትለይ አደረገህ።

ሁለተኛው ታላቁ የክህደት መከላከያ መነጠል ነው። ተጠንቀቁ «በእናንተ መካከል ወደ ቀሩት ወደ እነዚህ አሕዛብ አትግቡ የአማልክቶቻቸውንም ስም አትጥሩ፡ አትማሉባቸውም፡ አታምልኩቸውም፡ አትስጉዳላቸውም። ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር ተጠጉ እንጂ» ኢያሱ ፩፣ ፯ ና ፰። ይህም ከክነዓናውያንና ከርኩሰቶቻቸውም ጋር በምንም ዓይነት እንዳይገናኙ ነው።

ዛሬም ለክርስቲያን የሚገባ ይኸው ነው። ከዓለማዊነት በገሃድ መከላከል ማለት ነው። ሰዎች በክርስቲያንነት ማፈዝን ትተው ኃጢአትንና ሰይጣንን መዋጋት አለባቸው። አንድ ዓለማዊና ሥጋዊ በደል ሠርተን በኋላ ግን ትንሽ መንፈሳዊ ንግግር ብንሰማ ስለ ሠራነው በደል ራሳችንን እንወቅሳለን፤ አምላክ ይማረን። እንዴት ያለ ሜዳዊ ግብዝነት ነው። መለየት ወይም መነጠል የክህደት መከላከያ ነው። ይህም ማለት ከሥጋዊና ዓለማዊ ነገር በማናቸውም ዓይነትና ጊዜ በፍጹም አለመተባበር ነው። ይህ የነገሩ የአሉታ ገጽ ነው። ግን የአወንታ ገጽ ደግሞ አለው። «ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር ተጠጉ፤ ተከተሉት» የተለየ ወይም ገለልተኛ ክርስቲያን የማያስፈልጉትን ነገሮች እያመነታ የሚተው ሰው አይደለም። የተለየ ወይም የተነጠለ ክርስቲያን በሙሉ ልቡ ጌታውን የሚወድና ሌላ ተጨማሪ ነገር የማይፈልግ ነው።

በዘመናቱ ሁሉ አንተን በይጎዳም አርአያህን ለመከተል የሚጠባበቅ ሌላውን በጣም የሚጎዳ ታክትነት በቀላሉ እንደምትሠራ እርግጥ ነው። ጋዜጣን በማንበብ፡ ራዲዮ በመስማትና ቴሌቪዥን በመጠበቅ ብዙ ጊዜ ማሳለፍህን «ይህ አይጎዳም» በማለት ራስህን ታጽናናለህ። ነገር ግን ለተቀደሰ አንዋኑዋር እንደ ምሳሌ ሊወስዱ ሆኖ ለመሬነት ለሚጠባበቁህ ያደረሰክባቸውን ጉዳት ልታስቀር አትችልም። እንዲሁም ትል ይሆናል «ወደ ጸሎት ስብሰባ አለመሄድ ብዙም አይጎዳም በልሄድ የሚጎዳ ሰው የለም» ብዙ ወጣቶችም እንዲህ ይላሉ «በልጸልይ ግድ የለም፤ እርሱ መሬው ራሱ አይሄድም፤ እኔም እንደ መሬቱ የምከተለው እርሱ ነው»

ሦስተኛው ታላቁ የክህደት መከላከያ ከሁሉም የበለጠ ነው። እንዲህ ነው «እግዚአብሔርን አምላካችሁን ትወድዱት ዘንድ ለራሳችሁ እጅግ ተጠንቀቁ» እ.ያሉ ፳፫፡፲፩። አ ወዳጆቹ ሆይ፡ የአለመታዘዝና የአለመነጠል፡ የአለመለየትም መሠረታቸው አለማፍቀር ነው። ጌታ ኢየሱስ «ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ» አለ። አዎን፤ ከዓለማውያን አለመነጠል፤ በአረማመዳችን አለመጠንቀቅ፤ በአንዋኑዋራችንም አለመጸለይ መኖሩ፤ መድኃኒታችንን በፍጹም ልብ ከማይወድ ልቡና ይመነጫል።

እነዚህ በኢየሱስ ዕድሜ መጨረሻ ላይ የመጡ ቃላት በጣም አስፈላጊዎች ናቸው። ያለፉት ዘመናት የውጊያና የደም ማፍሰሻ ነበሩ። አሁን ጀግናው ተዋጊ የሰላም ሰው ሆነ። ያለፉት ዓመታት ማዕበል በጀምበርዋ መጥለቅ ጸጥ አለ። ሁል ጊዜም ሲዋጋ የነበረው ሰውዬ አሁን «ተጠንቀቁ እንድትወድዱት» ይላል።

አንድ ቀን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ስምዎን ጴጥሮስን ጠልቆ፤ መርምሮ፤ አይቶና አውቆትም የተናገረው ነገር ትዝ ይለኛል። «የዮና ልጅ ስምዎን ሆይ፤ ከእነዚህ ይልቅ ትወደኛለህን?» ሁሉም ነገር በዚህ ቃል ተጠቃልሎአል። ክርስቶስን ውደድ፤ እርሱንም በሙሉ ብትወርሰው ብቻ ልትረክ ትችላላህ። እርሱን ውደድና ለምስክሩ ትደፍራለህ። እርሱን ውደድና መጽሐፉንም ሕጉንም ትወዳለህ። እርሱን ብትወድ ከእግዚአብሔር ፍቅር በምንም ዓይነት የማይወዳደረውን የሰዎችን ፍቅር አያሰኝህም። እርሱን ውደድና ትወርሰዋለህ፤ አንተ የእርሱ ትሆናለህ። በጎንህ መግረፊያ፤ በዓይንህም እሾህ የሆኑትም ነገሮች ወደ ጸጋውና ኃይሉ ሙላት ጠልቀህ የምትራመድባቸው ደረጃዎች ይሆኑልሃል። እርሱን ብትወድድ የሚወድዱትን ሌሎችን ልትወድድ ይቻልሃል «ተጠንቀቁ እንድትወድዱት»

ባለፈው ጊዜ ለሰበክሁት ስብከት አርእስት ብመርጥ ኖሮ ይህ ክፍል መሆኑ ነበረበት። ያለፉት ትውልዶች የእግዚአብሔር ቅዱሳን፤ በዘላለማዊ ስፍራ ስለአዩት ስለ ሰማይና ገሃንም፤ ስለ ተመለከቱት ነገር ሁሉ ሊነግሩን ቢችሉ ኖሮ የሚናገሩት ያለ መጨመር እነዚህን ቃላት ብቻ ነው። «ተጠንቀቁ እንድትወድዱ» የአለመጠንቀቅ አረማመድ፤ የጸሎተ ቢስ መንፈስና የልብ ቅዝቃዜ ዋናው መከላከያ ፍቅር ነው። ዛሬ የክርስቲያንና የቤተ ክርስቲያንን ሕይወትና አቋም ወደ ከፍተኛ ደረጃ ለማውጣት የሚችል፤ ለቤተ ክርስቲያን መታደስም ዓይነተኛ መሣሪያ የሚሆነው ነገር ለአውነት ጠበቆች ሆነን መቆም አይደለም። ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ የልባችን ፍቅር ነው።

ፍቅር ከእግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔርም ራሱ ፍቅር ነው። ፍቅር ብቻ ጥልን ሊያሸንፍ ይችላል። የተዋጁትን ቤተ ሰብ፤ ፍቅር ብቻ በአንድነት ሊያሥር ይችላል። በንጽሕና፤ ያለ ንፍገት በብርቱ ብትወድ ወይም ብታፈቅ መድኃኒትህን ማፍቀር ማለት ምን እንደሆነ ትረዳለህ። ለማፍቀር አስቀድሞ መፈቀር አለብን። ለማስተላለፍ አስቀድሞ መቀበል አለብን። የእግዚአብሔርን ፍቅር ለመናገት መጀመሪያ በልባችን እንዲኖረን ያስፈልጋል።

የእግዚአብሔርን ፍቅር በልባችን ባፈሰሰው በመንፈስ ቅዱስ ይህን በልባችንና በነፍሳችን ያለውን ፍቅሩን ልናስተውል እንችላለን። በዚህ ዓይነት ፍቅርን የሚያውቅ ሰው አሁኑኑ በሰማይ ጓዳ ይገኛል። ከእንግዲህ ወዲህ አይራብም አይጠማምም፤ ምክንያቱም የኢየሱስ ክርስቶስ ቃል በሕይወቱ መፈጸሙን ተረድቶአል። «እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠማም፤ እኔ የምሰጠው ውኃ በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውኃ ምንጭ ይሆናል» ዮሐንስ ፬፣ ፲፬።

ለእግዚአብሔር መንፈስ ራስህን ስጥ። የኢንጠቆስጤ ድርሻህን እስክትቀበል ድረስ ቸል አትበል። የፍቅር መፈተኛው፣ ስሜት፣ የልብ ተመስጦና መናገር አይምሰልህ። ጻሩ ግን መታዘዝ ነው። ምክንያቱም ይህ ነው «ትእዛዜ በእርሱ ዘንድ ያላችው የሚጠብቃትም የሚወደኝ እርሱ ነው» ዮሐንስ ፲፬፣ ፳፩።

በመጀመሪያይቱ ወደ ቆርንቶስ ሰዎች መልእክት ምዕራፍ ፲፫ ላይ ቻርልስ ወርድስወርዝ ያዜመው መዝሙር መልእክቱን ወደ ልባችን ያመጣል።

አ መንፈስ ቅዱስ የመጣህ ለፍቅር
እንመኛለን ከአንተ ለመማር
ከኢንጠቆስጤ ስጦታህ ጭምር
ቅዱስ ሰማያዊ ፍቅር።
ተራሮችን የሚነቅል እምነት
የምድርና የሰማይ ልሳናት
ሁሉም ባዶ ነው ደግሞም እውቀት
ሰማያዊ ፍቅር ከሌለበት።
ፍቅር ታጋሽ በጎም ናት
ፍቅር አትጎዳም ርኅሩኅ ናት
ፍቅር ታይላለች ከሞት
ስለዚህም ስጠን የፍቅር እሳት።
ትንቢት ማለፍዋ ፍጹም አይቀር
እየቀላለጠች በቀኑ ሐሩር
ከኛ ትኖራለች መልካሟ ፍቅር
ስለዚህም ስጠን አቤቱ ፍቅር።
ሃይማኖት ተስፋን ፍቅር አየን
ሲኖሩ ተያይዘው እጅ እጃቸውን
ከእነዚህ ከሦስቱ የምትበልጥ ግን
ፍቅር ነች ይላሉ ዋናዋ መድኅን
ከሚጋርዱን ብርቶቹ ከንዶችህ
ወርቃማና ክቡር ከሆኑ ከንፎችህ
አቤቱ ስጠን ለምንጠጋህ
ሰማያዊ ፍቅርን ከቅድስሱህ።

አዎን፡ ምሥጢሩ ይህ ነው፡ የክህደት ታላቁ መከላከያ በመንፈስ ቅዱስ በልባችን የሚፈሰስ የእግዚአብሔር ፍቅር ነው። «በተሰጠንም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ ፈሰሰ ተስፋ አያሳፍርም»። ሮሜ ፩፡፩።

የምናገለግልበት ኃይል =

ኢያሱ ፳፬ : ፲፱ =

«ኢያሱም የእስራኤልን ነገድ ሁሉ ወደ ሴኬም ሰበሰበ፤ የእስራኤልንም ሽማግሌዎች አለቆቻቸውንም ፈራጀቻቸውንም ሹማንንቶቻቸውንም ጠራ። እነርሱም በእግዚአብሔር ፊት ቆሙ። ኢያሱም ለሕዝቡ ሁሉ እንዲህ አለ። የእስራኤል አምላክ እንዲህ ይላል፡— አባቶቻችሁ፣ የአብርሃምና የናኮር አባት ታራ፣ አስቀድመው በወንዝ ማዶ ተቀመጡ። ሌሎችንም አማልክት አመለኩ። አባታችሁንም አብርሃምን ከወንዝ ማዶ ወስጄ በከነዓን ምድር ሁሉ መራሁት። ዘሩንም አበዛሁ፣ ይስሐቀንም ሰጠሁት። ለይስሐቅም ያዕቆብንና ዒሳውን ሰጠሁት። ለዒሳውም የሴይርን ተራራ ርስት አድርጌ ሰጠሁት። ያዕቆብም ልጆቹም ወደ ግብፅ ወረዱ። ሙሴንና አርንንም ላከሁ፣ በመካከላቸውም እንዳደረግሁ ግብፅን ቀሰፍሁ። ከዚያም በኋላ አወጣሁአቸው። አባቶቻችሁንም ከግብፅ አወጣኋቸው፣ ወደ ባሕሩም ደረሳችሁ። ግብፃውያንም አባቶቻችሁን በሰረገሎችና በፈረሰኞች እስከ ኤርትራ ባሕር ድረስ አባረሩአቸው። ወደ እግዚአብሔርም በጮኹ ጊዜ በእናንተና በግብፃውያን መካከል ጨለማ አደረገ፤ ባሕሩንም መለሰባቸው፣ አሰጠማቸውም። ዓይኖቻችሁም በግብፅ ያደረግሁትን አዩ፤ በምድረ በዳም ብዙ ጊዜ ተቀመጣችሁ። እኔም በዮርዳኖስ ማዶ ወደ ተቀመጡበት ወደ አሞራውያን ምድር አመጣሁአችሁ። ከእናንተም ጋር ተዋጉ፣ አሳልፌም በእጃችሁ ሰጠኋችሁ፣ ምድራቸውንም ወረሳችሁ። ከፊታችሁም አጠፋኋቸው። የሞፃብም ንጉሥ የሴፎር ልጅ ባላቅ ተነሥቶ ከእስራኤል ጋር ተዋጋ፣ እንዲረግማችሁም የቢያርን ልጅ በለዓምን ልክ አስጠራው። እኔ ግን በለዓምን መስማት አልወደድሁም። እርሱም ፈጽሞ ባረካችሁ፣ እኔም ከእጁ አዳን ሁኔታችሁ። ዮርዳኖስንም ተሻግራችሁ፣ ወደ ኢያሪኮም መጣችሁ። የኢያሪኮም ሰዎች፣ አሞራዊው፣ ፈርዛዊው፣ ከነዓናዊው፣ ኬጢያዊው፣ ጌርጌሳዊው፣ ኤዊያዊው፣ ኢያቡሳዊው ተዋጉአችሁ፤ አሳልፌም በእጃችሁ ሰጠሁአቸው። በፊታችሁም ተርብ ሰደድሁ፣ በሰይፍህም በቀስትህም ሳይሆን ሁለቱን የአሞራውያንን ነገሥታት ከፊታችሁ አሳደዳቸው። ያልደከማችሁበትንም፣ ያልሠራችኋቸውንም ከተሞች ሰጠሁአችሁ፣ ተቀመጣችሁባቸውም፣ ካልተከላችኋቸውም ከወይንና ከወይራ በላችሁ።

አሁንም እግዚአብሔርን ፍሩ፣ በፍጹምም በእውነተኛም ብል አምልኩት። አባቶቻችሁም በወንዝ ማዶ በግብፅም ውስጥ ያመለኩአቸውን አማልክት ከእናንተ አርቁ፣ እግዚአብሔርንም አምልኩ። እግዚአብሔርንም ማምለክ ክፉ መስሎ ቢታያችሁ፣ አባቶቻችሁ በወንዝ ማዶ ሳሉ ያመለኩአቸውን አማልክት ወይም በምድራቸው ያላችሁባቸውን የአሞራውያንን አማልክት ታመልኩ እንደሆነ፣ የምታመልኩትን ዛሬ ምረጡ። እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን።

ሕዝቡም መልሰው እንዲህ አሉ፡— እግዚአብሔርን ትተን ሌሎች አማልክትን ማምለክ ከእኛ ይራቅ። እኛንና አባቶቻችንን ከባርነት ቤት ከግብፅ ምድር ያወጣን፤ በዓይናችንም ፊት እነዚያን ታላላቅ ተአምራት ያደረገ፤ በሄድንበትም መንገድ ሁሉ፤ በለፍንባቸውም አሕዛብ ሁሉ መካከል የጠበቀን፤ እርሱ አምላካችን እግዚአብሔር ነውና። እግዚአብሔር አሕዛብን ሁሉ፤ በምድሪቱም የተቀመጡትን አሞራውያን ከፈታችን አሳደደ፤ ስለዚህ እርሱ አምላካችን ነውና እግዚአብሔርን እናመልካለን።

ኢያሱም ሕዝቡን እርሱ ቅዱስ አምላክ ነውና፤ እርሱም ቀናተኛ አምላክ ነውና እግዚአብሔርን ማምለክ አትችሉም። መተላለፋችሁንና ኃጢአታችሁን ይቅር አይልም። እግዚአብሔርን ትታችሁ እንግዶችን አማልክት ብታመልኩ፤ መልካም ካደረገላችሁ በኋላ ተመልሶ ክፉ ነገር ያደርግባችኋል፤ ያጠፋችሁማል አላቸው። ሕዝቡም ኢያሱን፡— እንዲህ አይሁን፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን አሉት። ኢያሱም ሕዝቡን፡— እንድታመልኩት እናንተ እግዚአብሔርን እንደ መረጣችሁ በራሳችሁ ላይ ምስክርኛ ናችሁ አላቸው። እነርሱም፡— ምስክርኛ ነን አሉ። እርሱም አሁን እንግዲህ በመካከላችሁ ያሉትን እንግዶች አማልክት አርቁ፤ ልባችሁንም ወደ እስራኤል አምላክ ወደ እግዚአብሔር አዘንብሉ አላቸው። ሕዝቡም ኢያሱን፡— አምላካችንን እግዚአብሔርን እናመልካለን፤ ድምፁንም እንሰማለን አሉት።

በዚያም ቀን ኢያሱ ከሕዝቡ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ፤ በሴኬምም ሥርዓትና ፍርድ አደረገላቸው። ኢያሱ ሸ፩፣ ፩— ሸ፭።

አሁን ወደ መጽሐፈ ኢያሱ የመጨረሻ ጥናት መጣን። የመጽሐፈ ኢያሱን ትምህርት ጠቃሚነት በመግለጽ አገልግሎቱን በአሜሪካ አገር ጀመርሁ። ይህ መጽሐፍ ለአዲስ የእውነት መግለጫ፤ ለመንፈሳዊ ሕይወት ጥልቅ ምሥጢርና ለእግዚአብሔር አገልግሎት ለሚያስፈልገው መቀበት ሁሉ መክፈቻ ነው። ይህ ሁሉ አስፈላጊ መሆኑን በራሴ ደርሶብኝ ተረድቻለሁ። በመጽሐፈ ኢያሱ ተስሎ እንደምናገኘው ከክርስቶስ ጋር በሞቱና በትንሣኤው አንድ በመሆናችን ስለ አገኘነው ሙሉ ደኅንነት ያለውን መልእክት ከቀድሞው ይልቅ አሁን እርግጠኛ ነኝ። ይህም ለዛሬይቱ ቤተ ክርስቲያን ታላቁ ፍላጎትዋ ነው።

በመጽሐፉ የመጨረሻ ምዕራፍ ኢያሱ ለሕዝቡ ወደ አደረገው የመሰነባበቻ መልእክት ስንመጣ፤ የመልእክቱ ዓላማና አርእስት አገልግሎት በመሆኑ እናደንቅም። ወደ ጥልቅ የሕይወት አቋም የሚመራ እያንዳንዱ አዲስ የእውነት መግለጫ ሁሉ ለአገልግሎት አዲስ ወደ መቀበት መምራት አለበት። በእውነተኛው የእግዚአብሔር ቃል መግለጫ ላይ ስለ አልተመሠረተና አምላካዊ ኃይል ስለሌለበት ለእግዚአብሔር የምናደርገው አብዛኛው እገልግሎታችን ቶሎ ሸክም ይሆናል በሥራውም አለመደሰትን ያስከትላል። እንደምታስታውሰው፤ ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች ሲጽፍና የራሱን ሐዋርያነት ሲመሰክር ሳለ፤ እግዚአብሔር ልጁን በእርሱ ሲገልጥ እንደፈቀደ

ይናገራል። ወዳጆቹ ሆይ፣ በመስቀሉ የግዳኑን ሥራ ያደረገው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ በመንፈሱ ደግሞ በእኛ የግጽደቱን ሥራ ግድረግ አለበት። እነዚህ ሁለቱ ነገሮች ለክርስቲያን አቋምና የአንጥኑዋር ልምምድ ዕኩል አስፈላጊዎች ናቸው። እውነት ለባችንን ጨብጦ ከኑሮአችን ልምምድ አንድ አካል ሲሆን፣ ስለደረሱብንና ስለ አየናቸው፣ ስለምናውቃቸውም ነገሮች መናገር ስንችል ያን ጊዜ የክርስቲያን አገልግሎት ከጉልበታችን በላይ የሆነ የግንባራውም መሆኑ ቀርቶ አልፎ ተርፎ ወደ ውጪ ይጎርፋል።

መጽሐፈ ኢያሱን ደሀና ስንብት ስንለው የመጽሐፉን መልእክት በጠቅላላው እንድንረዳ እርምጃችንን እስቲ ወደ ኋላ እንመልስ። የዚህ መጽሐፍ መግለጫ ምን ድር ነው? የሚሰጠው የኑሮ ልምምድ ምንድር ነው? የሚጠበቀውስ የአገልግሎት ዓይነት እንዴት ያለ ነው? እነዚህን ሦስት ጥያቄዎች አሁኑኑ መመለስ እንሞክር፤ መልሶቹም በመጽሐፉ የመጨረሻ ክፍል በአጭሩ ተጽፈዋል።

እንግዲህ፣ በመጀመሪያ፣ በመጽሐፈ ኢያሱ የሚገለጸው መግለጫ ምንድር ነው? ምዕራፍ ፳፱ን ብትበረብር መልሱን ከቁጥር ፪ እና ፲፫ መካከል ታገኛለህ። ቅዱሱና አምላካዊው ምድብ ተውላጠ ስም «እኔ» ከአሥራ ሰባት ጊዜ የበለጠ ይገኛል። (በአማርኛችን «እኔ» የሚለው ምድብ ተውላጠ ስም ሦስት ጊዜ ብቻ ተጽፎ ቢገኝም፣ ከእንግሊዝኛው መጽሐፍ ቅዱስ ቃል በቃል ብንተረጉም እንደሚከተለው ተጽፎ እናገኛለን፤ «እኔ ወሰድሁ ... እኔ ሰጠሁት ... እኔ መራሁት ... እኔ ላክሁ ... እኔ አወጣሁአቸው ... እኔ አስገባሁአችሁ ... እኔ ከጠላቶቻችሁ አጅ አዳንሁ አችሁ ... ጠላቶቻችሁን እኔ አጠፋሁ። ...) በአማርኛ ግን «እኔ አስወጣሁአችሁ» በማለት ፈንታ «አስወጣኋችሁ» ማለት በቂ ነው። ለወደፊቱ ማበረታቻ እንዲሆናቸው ኢያሱ ያለፈውን ታሪካቸውን ያስታውሳቸዋል። ሕዝብ ሆነው ከተቆጠሩበት ከመጀመሪያ ታሪካቸው ጀምሮ ሁሉን ነገር ያገኙት በእግዚአብሔር ረዳትነትና በኃያል አምላክ ጉልበት ነው።

በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስለአለን ደኅንነታችን ሁሉ ይህ በሞላው አዲስ ኪዳን የሚገኘው የሐዲስ ኪዳን ትምህርት ጭላንጭል ነው። ደጋግሜ ልናገርና፣ በአዲስ ኪዳን ያለው የኤፌሶን ሰዎች መልእክት የመጽሐፈ ኢያሱ ማብራሪያ ነው በማለት እንርጋና እስቲ የኤፌሶን መልእክት ምዕራፍ ሁለትን ተመልከት። በመጀመሪያ «መግለጫ» አለን። «ነገር ግን እግዚአብሔር በምሕረቱ ባለጠጋ ስለሆነ፣ ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን ሙታን እንኳ በሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወት ሰጠን፣ በጸጋ ድናችኋልና፣ በሚመጡ ዘመናትም በክርስቶስ ኢየሱስ ለእኛ ባለው ዋርነት ከሁሉ የሚበልጠውን የጸጋውን ባለጠግነት ያሳይ ዘንድ፣ ከእርሱ ጋር አስነሣን፤ በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን» ኤፌሶን ፪፡፩—፯። ከዚህም በኋላ «አቋም» ወይም «የኑሮ ልምምድ» አለን። «ጸጋው በእምነት አድናቆትኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ግንም እንዳይመክ ከሥራ አይደለም» ኤፌሶን ፪፡፳፡፱። ቀጥሎም

«አገልግሎት» ነው። «እኛ ፍጥረቱ ነንና፤ እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን» ኤፌሶን ፪፡፲።

ስለ ሕይወታችንና ደኅንነታችን መግለጫው ምንድር ነው? ደኅንነታችን የኃያል እግዚአብሔር አብ፡ እግዚአብሔር ወልድና የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ የሕብረት ሥራ የፈጸመው ከእኛ ምንም የማይጨመርበት የሥላሴዎች የግል አድራጎት ነው። እግዚአብሔር ወሰነ፤ እርሱ ላከ፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስንም ሰጠ። ወደ ምድረ በረከት ሊያስገባን ከግዘት አስወጣን፤ ጠላቶቻችንን አጥፍቶ ከእጆቻቸው አዳነን። እያንዳንዱ የክርስቲያን አንዋጥቀር የኑሮ ልምምድ እርምጃ የመንፈስ ቅዱስ አድራጎት ነው። ለሕይወትህና ለሕይወቴ የዚያ አድራጎት ከሁሉ በላይ የተሟላ እቅድ የሚከተለው ነው። ከባርነት አስወጥቶ፤ ከምድረ በዳው መርቶ፤ ከኃጢአት ሊያድነን፤ በውስጣችን ያለውን የእግዚአብሔርን መንፈስ አድራጎት ኃይልና ልምምድ ወደምንረዳበት ወደ ተሟላው ምድረ በረከት ሊወስድን ነው። የእቅዱም አንጋሽነት ዓላማ አንድ ቀን በክርስቶስ ኢየሱስ ፊት ፍጹማን አድርጎ ሊያቀርብን ነው። ይኸውም በአቋም ፍጹማን፤ ክርስቶስን ደስ የምናሰኝ፤ በልምምድም ፍጹማንና ሙሉ ሰዎች ሊያደርገን።

የመጽሐፉ ጠቅላላ መግለጫ ይህ ነው። በእግዚአብሔር ጸጋ አሁን እኛ የሆንን ነውና ያለን ሁሉ በሙሉ የእርሱ አድራጎት ነው። ብትሻሻል፤ ብታድግ፤ በክርስቲያንነት ኑሮህም ወደ ፊት እየጨመርህ መሄድ ቢታይብህ፤ ይህ ሁሉ በውስጥህ በመኖሩ ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር ያለን ሁሉ በልጁ በኩል በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የመጣልን ነው። ይህ ሁሉ ጠቅላላው የእግዚአብሔር መግለጫ ነው። አሁን አንተ ድነሃል፤ ሆኖም በአንተ ሥራ አይደለም፤ ከማናቸውም ዓይነት ምግባርህ አይደለም። እንድትድን ስላደረግኸውም ስለማንኛቸውም ውሳኔህ አይደለም። ነገር ግን ዓለም ሳይመሠረት በክርስቶስ ስለተመረጥህ ድነሃል። አንድ ቀን ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ስለ ኃጢአት ዘለፈህ፤ ወደ ቀራንዮም አመለከተህ፤ ልብህም ለጌታ ኢየሱስ ተከፈተ፤ አንተም እንደገና አዲስ ተወለድህ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እያንዳንዳቸውን የዕድገትና የበረከት ደቂቃዎች ልትገነዘብ ትችላለህ። ምክንያቱም፤ መልካሙን ሥራ በአንተ የጀመረው እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ድረስ ይቀጥላል። ደኅንነት ይህ ነው። በዳንክም ጊዜ እውነተኛውን ነገር ወደምትረዳበት ጉዞ ጀመርህ፤ ይኸውም በእያንዳንዱ ኅዘንና መከፋት፤ በእያንዳንዱ ደስታ በረከት፤ በእያንዳንዱም ፈተናና መከራ ለክርስቶስ ፍጹምና ሙሉ ሰው እንደ ምትደረግ ነው።

የመጽሐፈ ኢያሱ መግለጫ እርሱ ነው፤ የጠቅላላው ቃል እግዚአብሔር መግለጫ ነው።

ነገር ግን ከዚህ የበለጠ ሌላ የኑሮ አቋምና ልምምድ እንድትመለከት ልጠይቅህ። አሁን እግዚአብሔር ያደረገላቸውን ሁሉ በአየቦት ብርሃን፣ የሚገባቸውን ምርጫ እንዲያደርጉ ኢያሱ ምርጫዎቹን በፊታቸው እንደ አቀረበ ከቁጥር ፲፩ እና በለን። «የምታመልኩትን ዛሬ ምረጡ» አላቸው። ሕዝቡም በአንድ ሐሳብና በአንድ ቃል እግዚአብሔርን ለማምለክ መዘጋጀታቸውን ገለጹ። ስለዚህም ኢያሱ የልቡን አስተያየት ይገልጽላቸዋል «እግዚአብሔርን ማምለክ አትችሉም» አላቸው።

ለጥቂት ጊዜ ደህና አድርገህ ብትመረምር በዚህ ስፍራ እንግዳ የሆነ አለመግባት አለ። በአንድ በኩል እግዚአብሔር ለእስራኤል ልጆች ሁሉን ነገር አድርጎላቸዋል። በሌላ በኩል ደግሞ እነርሱ ለእግዚአብሔር አንዳች ነገር ሊያደርጉለትና ሊመለሱለት አልቻሉም። አንተም እንዲሁ አይደለህም ወይ? አዎን፣ አንተም እንዲሁ ነህ ብዬ አስባለሁ። የኢየሱስ ክርስቶስን ጥሪ በፍጥነት ተቀብለናል፤ ነገር ግን የገባነውን ቃልና የሰጠነውን ተስፋ ለመፈጸም ደካሞች ነን። ይህን ወይም ያንን እናደርጋለን፤ ከእግዚአብሔርም ጋር እንራመዳለን ብለን ተስለናል። ይህንንም ቁርጥ ሐሳብ (ምናልባት ስብከት ስንሰማ ያደረገነው ይሆናል) በየፅሁፉ አንዋኑዋራችን ውስጥ በሥራ ላይ ለማዋል ስንፈልግ ሳለን ደካሞች ሆነን እንገኛለን።

በአዲስ ኪዳንም ጌታችን ለሕዝቡ የተናገረው ቃል፣ እኛ እርሱን ለማስደሰት ከፈሳችን እንደማንችል የሚያስረዳ መግለጫ ነው። ሐዋርያ ጳውሎስ ለገላትያ ቤተ ክርስቲያን ሲጽፍ እንዲህ ይላል «አንዲህን የማታስተውሉ ናችሁ? በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁን?» ውድቀታችን ብዙ፣ ክንውናችን ግን በጣም ጥቂት ነው። ልባችን በጣም ቀዝቃዛ፣ ስሜታችንም ተለዋዋጭ ነው። በክርስቲያን ኑሮ ዘመናችን ሁሉ እውነተኛ ቆራጥነትና መንፈስ ጠንካራነት ጎድሎናል። ስለዚህም ወደዚህ መግለጫ እንመጣለን። ሰው ከክርስቶስ ጋር አንድ ዓይነት ወደ መሆን ሊመጣ አይችልም። ነገር ግን ለግንኙነቱ ሁሉ እንግዳ ነው። ሕይወት ሊኖረን ይችላል። ዳሩ ግን ስለ ትርፍ ሕይወት ምንም አናውቅም። የበደሉንን ይቅር ልንላቸው እንችላለን፤ ግን በኃጢአት ላይ የማያቋርጥ ኃይል የለንም። ልንድን እንችላለን ልንጸድቅና ልንቀደስ ግን አቅቶናል።

ዛሬ የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልጋት ታላቁ ነገር፣ በምናምነውና በአንዋኑዋራችን መካከል ያለውን አሳዛኝ ልዩነት ማስወገድ ነው። ዛሬ በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ክርስቶስ በቀራንዮ በአደረገልን አቋማችንና በመንፈስ ቅዱስም በውስጣችን ሊያደርገው ሲችል ሳለ ባላደረገው ነገር መካከል የሚያሳዝን ልዩነት እንደ አለ አውቃለሁ።

ለአያንዳንዳችን የሚያስፈልገው የመጀመሪያው ነገር በደህንነታችንና በጽድቃችን በቅድስናችን መካከል፣ በክርስቶስ ደም በመቤዣችንና በመንፈሱም በመቀደሳችን መካከል የቀረውን ልዩነት ማስወገድ እንደሆነ አሳስባችኋለሁ። አንድ ጠቃሚ ሥራ ሊሠራልን በመስቀል የዋተው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ዛሬም በመንፈሱ በውስጣችን ሊሠራ በልባችን በር ቆጥሏል። የቤተ ክርስቲያንም ውስጣዊ መታደስም

በውስጣችን ያለው ያሕይወት እየገነፈለ ለበረከት ወደ ሌሎች በመሠራጨቱ ብቻ ሊታወቅ ይችላል። የክርስቲያን እምነት በእግዚአብሔር ቃል መግለጫ ብቻ ካላረፈ ሐሰተኛ ነው። መግለጫውም ወደ መንፈሳዊና ክርስቲያናዊ አንዋኑዋር ልምምድ ካልመራ ቀዝቃዛ ነው። ደግሞም ስለሚጠፋብን ቶሎ እናጣዋለን።

አንድ ጊዜ ዶክተር ግርሃም ስክሮጂ ሲናገር የሰማሁትን አስታውሳለሁ። «ክርስቲያኖች ሁሉ የዘላለም ሕይወት አላቸው። ግን ሁሉም ክርስቲያኖች የተትረፈረፈ ሕይወት የላቸውም። ጤና ቢስ ሕይወት ሊኖር ይችላል፤ እርምጃ የማያደርግ እንቅስቃሴ ሊኖር ይችላል። ውጊያ ሊኖር ይችላል ግን ድል ይሆናሉ። ልናገለግል እንችላለን ግን አይከናወንልንም፤ እንሞክራለን ግን አናሸንፍም። ልዩነቱ ሕይወት ሲኖረን የተትረፈረፈ ሕይወት የኑሮ ልምምድ የለንም። ይህን ትርፍ ሕይወት ኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱና በትንሣኤው እንድናገኝ አድርጎልን በመንፈሱም በውስጣችን እንደሚፈጸም እውነተኛ በማድረጉ ነው። ትርፍ ሕይወት እርሱ ነው። ችግራችን ግን እንደሚከተለው ነው። በፋሲካ ቆመናል፤ ግን ከኢንጠቆስጤ በስሕተት ወገን ነን። በስርየት በኩል በደህና ወገን ነን። ግን በኃይል በኩል በስሕተት ወገን ነን» ደነናል ግን አልጸደቅንም። ይቅር ተብለናል ማለት ብቻ በቂ አይደለም። መጽሐፉ ለቅድስና ተጠርተናል ይላል።

ብዙዎቹ ማህበሮች ዛሬ እንዲህ ይላሉ። ያስቸገረን ነገር የትምህርት መለያየት ነው። የወንጌላውያንም፣ የትምህርቱም መለያየት ወደ መደናገር መራን። እኔ ግን ይህን አላምንም። እኔ የግምነው፤ ዛሬ ታላቁ የቤተ ክርስቲያን ችግር ግማሽ በግማሽ የሆነ ደኅንነት ነው። በዚህ ዓይነት ደኅንነትም ብዙ ሰዎች በቃን ብለው ይኖራሉ።

ይህ እስራኤላውያን በምድረ በዳው፣ በምስርና በክነዓን መካከል በነበሩበት ሁኔታ፣ ደግሞም በመሸነፋቸውና በገርነታቸውም ይመሰላል በጳውሎስም አነጋገር ወደ ሮሜ ሰዎች በምዕራፍ ፯ በጻፈው ውስጥ ተገልጦአል። ከኃጢአት ፍርድ ነፃ በመሆንና ከኃጢአት ኃይል ከመላቀቅ መካከል ያለው ልዩነት እርሱ ነው። እንደ ገናም በመጀመሪያይቱ የቆሮንቶስ ሰዎች መልእክት ምዕራፍ ሦስት ተገልጸዋል። በዚህም ጳውሎስ ስለ ፍጥረታዊ ወይም ሥጋዊ ክርስቲያን ይናገራል። እንዲህ ያለ ክርስቲያን ይጋደላል በሕሊናውም ውስጥ የፍርድ መከፋፈል አለ። ነገር ግን ሕፃን ሆኖ ይኖራል እንጂ አያድግም፤ የዚህን አንዋኑዋር ዓይነት ምሳሌ በፋሲካና በኢንጠቆስጤ መካከል ደቀ መዛሙርት በፍርሃት ተጨብጠው፣ በአነጋገርም ሥራ ፈቶች ሆነው በነበሩት ሁኔታ እናገኛለን። ጴጥሮስም በአንድነት ጠርቶአቸው እያመነታ፣ ተስፋ በመቁረጥና በጥርጣሬ «ዓሣ ላጠምድ እሄዳለሁ» ያለውን ታስታውሳለህ። ከመሠረቱ ሥራ አልነበረውም፣ ጥሪ አልነበረውም፣ ሁሉም የሚደርስባቸውን እጅግ ይፈሩ ነበር። በልቡ የሚፈራ ለእግዚአብሔርም ሥራ ያልተጠራና የታወቀ ሥራ የሌለው ሰው ትርፍ ሕይወት ሊኖረው አይችልም። በትንሽም ሆነ በተፋፋመ ውጊያ መካከል ሁልጊዜ በክርስቶስ ሥራ ሰውን ሊያበረታ የሚችለው ጽኑ መሠረት ያለው

ጥሪ ሥራና ሥነ ሥርዓት ነው። ዛሬም ከቤተ ክርስቲያናችን የሚጎድለው ትልቁ ቁም ነገር እርሱ ነው። ይህም ሁሉ ኢያሱ ለአስራኤል ሰዎች ወደ ነገራቸው ትልቁ መልእክት ይመራናል። «አምላካችሁ እግዚአብሔርን ልታመልኩ አትችሉም።»

ይህ የክርስቲያን ሕይወት ታላቁ እንግዳ ነገር ነው። እግዚአብሔር በቀራንዮ መስቀል ሁሉን ነገር ሠርቶልን አሁንም በመንፈሱ በውስጣችን ሊሠራ የሚጠብቀን ቢሆንም «እግዚአብሔር አምላካችንን ልናገለግል አንችልም» ብለን መመለስ እጅግ እንፈራለን።

ነገር ግን ልጠይቃችሁ፣ እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገው አገልግሎት ምን ድር ነው? የኑሮንም ልምምድ የምንረዳበት ኃይል የት ይገኛል? እግዚአብሔርን የሚያስደስት ሥራ ለመሥራት የማንችል መሆናችን ብዙ ጊዜ እንደተገለጠልን አምናለሁ። ምኞታችን፣ ፍላጎታችንና ለሥራም ያለን አምሮታችን ቢበዛም እንኳ አንድ ነገር በየቀኑ አካሄዳችንና ኑሮአችን ተጽፎበታል። ይኸውም እግዚአብሔርን የሚያስደስት ነገር ለመሥራት ሥጋ ፍጹም ደካማ መሆኑ ነው። በሌላ በኩል ግን የተትረፈረፈ፣ የጸደቀ፣ የተቀደሰና አሸናፊ ሕይወት አለን።

ደካሜ ከእግዚአብሔር ኃይል እንዴት አድርጎ ይገጥማል? ይህን ትምህርታችንን ለመፈጸም በምንቃረብበት በአሁኑ ጊዜ ይህን ጥያቄ መመለስ አለብን። ብዙ ሰዎች በአንድ የተለየ መለኮታዊ አድራጎት ወደዚህ ጥልቅ ሕይወት ገብተው ስለ አቋሙና ሁኔታው እውነተኛነት መጠየቅ ይጀምራሉ። ብዙ ሰዎች ይህን ሕይወት አላቸው፣ ብዙዎችም ያውቁታል። ብዙ ሰዎች እንደ ተጠመቁበትና አዲስ እንደ ተወለዱበት ቀን እውነተኛ በሆነ አድራጎት ወደ ተትረፈረፈው ሕይወት ገቡ፣ በምድረ በዳውም አድርገው ወደ ምድሪቱ ገብተዋል። አሁንም ስለ እውነቱ ያወራሉ።

ዳዊት ኤል ሙዲ አንድ ጊዜ በግላስገው የተናገረውን ልጥቀስ «አንድ ቀን በኒው ዮርክ ከተማ፣ ያውም እንዴት ያለ ቀን መሰላችሁ? ልገልጸው አልችልም። ስለ እርሱም ብዙ ጊዜ አልነጋገርበትም። ስም የማላገኝለት መለኮታዊ ነገር ነበረ። እግዚአብሔር ራሱን ገለጠልኝ ለማለት አችላለሁ። እኔም ስለ ፍቅሩ የማልረሳው ስሜት ወረረኝ፣ ስዚለህም እጁን በላዩ እንዲያቆይ መለመን ግድ ሆነብኝ። እንደ ገና ልሰብክ ሄድሁ። ስብከቶቹ ከዱሮው አልተለዩም። አዲስ እውነትና ትምህርት ላወራ ወይም ልገልጽ አልቻልሁም፣ ነገር ግን በብዙ መቶ የሚቆጠሩ ሰዎች ንስሐ ገቡና ተመለሱ። መላዋን ግላስገው ብትሰጡኝ ከዚያች ቀን በፊት ወደ ነበርሁበት የአንዋኑዋር አቋምና ልምምድ መመለስ አልፈቅድም» ሙዲ ልዩ በሆነ በእግዚአብሔር አድራጎት ፈጽሞ ልዩ ወደሆነ የአንዋኑዋር ደረጃና የተትረፈረፈ ጥልቅ ሕይወት ገባ።

በሕይወቱ የታሪክ መጽሐፍ ተመዝግቦ እንደሚገኘው፣ ዳዊት ብሬይነርድ በፊቱ ስለ ቆሙት ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ በላብ ረጥቦና ደክሞም ነበረ።

ነገር ግን እርሱ ሲሰብክ፡ ቁጡዎችና ጨካኞቹ ሕንዳውያን ሣር ከማዋድ ፊት እንደ ሚደፋ አገነበሱ።

ብዙ ዘመን በወንጌል መልእክተኛነት በውጭ አገር ሲያገለግል ከቆየ በኋላ ለእ ረፍት ወደ አገሩ ወደ እንግሊዝ ተመልሶ ሳለ ሀድሰን ቴይለር አንድ ቀን በሐሳቡ ሲያወጣና ሲያወርድ ለእግዚአብሔር ሥራ ያለው ድካሙ፡ ጉድለቱና አለመጥቀሙ ከዱሮ ይልቅ አብልጦ ተገለጠለት። ከዚያ በኋላም እንዲህ አለ። «እግዚአብሔር በሀድሰን ቴይለር በኩል የሚያደርገው እንጂ፡ ሀድሰን ቴይለር ለእግዚአብሔር የሚያደርገው አይጠቅምም» ከዚያን ቀን ጀምሮ «የተለወጠ» ወይም «የተቀየረ ሕይወት» ብሎ ራሱ ስም ያወጣለትን ሕይወት መኖር ጀመረ። በዚህም ሕይወት «ከእን ግዲህ ወዲህ እኔ አይደለም ክርስቶስ እንጂ»

አንተም እንዲህ ትላኝ ይሆናል «እነዚህ ሰዎች የሃይማኖት አርበኞች ናቸው፡ እነርሱ የተለዩ ናቸው። እንዲህ ያለው ለእኔ አይደለም» የእነርሱ አርበኝነት ለእግዚአብሔር ስለታዘዙ ብቻ ነው። ሰይጣን ዛሬ ይህንን እውነተኛውን ነገር እንዳያምኑ የክርስቲያኖችን አእምሮ አሳወረና ግማሽ በግማሽ በሆነ ደኅንነት በቃን ብለው እንዲኖሩ አደረጋቸው። እነዚህ ሰዎች ለእግዚአብሔር ስለታዘዙ፡ ስለተጠበቁት፡ በመጽሐፉም ተስፋ የሰጠውን ስለ ተቀበሉ የሃይማኖት አርበኞች ሆኑ። እነርሱ ልዩ ሰዎች መሆናቸውና የእኛ አለመሆን አሳዛኝ ማብራሪያ ነው። እግዚአብሔር በተለይ የሚወደውና የሚጠላው የለውም። ነገር ግን ከመጠነኛው የክርስቲያን ኑሮ የበለጠ በጣም ከፍ ያለና ከመዳንህ በፊት ከነበርክበት አንዋኑዋር፡ ንስሐ ከገባህ ወዲህ ያለህበት እንደሚሻል፡ ከበረሃም ኑሮ የበለጠ የክርስቲያን የኑሮ ደረጃን ለእያንዳንዳችን አለው። እግዚአብሔር ይህን ሁሉ እንዲሰጠን የምንጠበቀው እኛ አይደለንም። ዳሩ ግን ሊሰጠን እርሱ ራሱ ቆሞ ይጠብቀናል። አያሱ ለሕዝቡ እንዲህ አለ «አሁን እንግዲህ በመካከላችሁ ያሉትን እንግዶች አማልክት አርቁ፤ ልባችሁንም ወደ እስራኤል አምላክ ወደ እግዚአብሔር አዘንብሉ» አያሱ ሸ፬፣ ሸ፭።

የግል ምስክርነቱን እዚህ ላይ ስሰጣችሁ መንፈሳዊ ትምክህት ይመስለኛልና እየፈራሁ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ልቤን ያውቃል። እግዚአብሔር ይህንን እውነት የገለጸልኝን ቀን አስታውሳለሁ። ሰባዚ ሆኜ ልሄድ በተዘጋጀሁና በተነሣሁ ጊዜ በልቤ አማልክት እንዳሉ ተረዳሁ። አንዱም ጣዖቴ የትምባሆ በርሳ ነበር። ሌሎቹ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ተቃራኒ የሆኑ የሰሜቶችና የፍቅር ጣዖቶች ነበሩ። በአንዱ የገንዘብ መውደድና ለእግዚአብሔር ቤት ተገቢውን የአለመስጠት ጣዖት ነበረ። አንዱ ጣዖቴ እኔ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የማምነውን የማያምኑትን የምተችበት እንደበትና ለጉዋደኝነት የማልቀበልባቸው አስተያየቴ ነው። የልብ ቅዝቃዜ ጣዖትም ነበረኝ፤ ይህም ጸሎተ ቢስ አንዋኑዋር ነው፤ እግዚአብሔር ስለ እነዚህ አማልክቱ ሰብሮ ያደቀቀኝን ቀን አልረሳውም።

ፍጹም የሆነ ሰው ነኝ አላልኩም። በእውነቱ ከዚያን ቀን ወዲህ የደረሱብኝን ውድቀቶችና የተሳሳተኩአቸውንም ስሕተቶች ሳስታውስ አፍራለሁ። ነገር ግን ይህ

የተሰጠኝ ትርፍ ሕይወት የመጨረሻው ደረጃ ሳይሆን ወደ ከፍተኛ ደረጃና አንዋኑ ዋር ለመድረስ የመጀመሪያ እርምጃ መሆኑ በየቀኑ ይሰማኛል። ለልቤም ጥልቀት ይታወቀኛል። ኑሮዬን ከእግዚአብሔር ጋር ባደርግና እግዚአብሔርም በክርስቶስ የሰጠኝን ለመቀበል ዘወትር ብገፋበት በየቀኑ ስለ ኢየሱስ የበለጠና እየጨመረ የሚሄድ ነገር ይገለጥልኛል። በሃይማኖት አንድ ጊዜ ብቻ ለመጨረሻው እንቀበላለን የሚባል የክርስቲያንነት ኑሮ አቋምና የኑሮ ልምምድ የለም። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር ስትራመድ በዕድሜህ ሁሉ ልምምድህ ይጨምራል፤ እንደ ችሎታህ በፋት መጠን ሕይወትህ እያደገ ይሄዳል። ሥጋዊነትህና ዓለማዊነትህም እየመነመነ ይሄዳል። ኢየሱስ ብቻውን የተወደደ ይሆንልሃል።

ስለዚህ ማገልገል ከፈለግን አስቀድመን ራሳችንንና ያለንን ሁሉ ለእርሱ እናስረክብ። ለማሸነፍ አስቀድመን እንታዘዝ። ማገልገል ከስግደትና ከማምለክ የበለጠ በክርስቶስ ኢየሱስ ለእግዚአብሔር ግርማና ሥልጣን መንበርከካችንን ይጠይቃል። ባሕርይአችን ወደ ቅድስናው ባሕርይ መለወጥ፣ የኃጢአተኛና የርኩስ ሰው በቀራንዮ እንጨት ላይ ስለተደረገው መሥዋዕት ወደ ቅዱሱ እግዚአብሔር መቅረብ መቻል ማለት ነው። ጽድቅና ቅድስና የሚገኘው ልክ በዳንኩበት መንገድ ብቻ መሆኑን ማወቅ ነው። ሁሉም በሃይማኖት ይገኛል። ለማግኘት ስለ ታገልኩ አይደለም፤ ለንጽሕናና ለአምልኮት ስለ ተፍጨረጨርኩ አይደለም። ነገር ግን ክርስቶስ የሆነልኝና ያደረገልኝን የሚያደርግልኝንም ሁሉ በሃይማኖት ብቻ ልቀበለው እችላለሁ።

ድካማችንን በደንብ የምንረዳበትና እግዚአብሔር እንደ ፈቃዱ ሊያደርገንና ሊያደርግልን የወደደውን ሁሉ በሃይማኖት ብቻ እንደምንቀበል የምንረዳበት ቀን እንዴት የተባረከ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን የጉልበትና የኃይል ሁሉ ምንጭ አድርጎ ያቀርብልሃል። ሞክረሃል፣ ግን አቃተህ። እንግዲህ አሁን ማመን አትጀምርም? በገዛ ጉልበትህና ሥራህ ሞክረህ ሁሉም የድካም ድካም ብቻ ሆኖአል። አሁን የእርሱን ኃይል ለምን አትሞክርም? ደግሞም አትጨብጥም? ይህንን የምታደርግ ከሆንክ ራስህንና የራስህን ሁሉ መተው መካድም ዝግጁ መሆን አለብህ። በሥጋዊ ነገሮች ተጣብቀን ዓለማውያን ሰዎች ክርስቲያንነት ምንም ያይደለ ነገር ነው እንዲሉ እናደርጋለን ወይ? ወዳጆቹ ሆይ፣ ይህ አይገባም። ወደ ትርፍ ሕይወት ልትገባ ከፈለግህ የምታደርገውን ሁሉ ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ካለህ ፍቅር አነፃጽርና መርምር። ቀራንዮን በግልጽ እንዳታይ ማናቸውም ነገር አይጋርድህ።

ስለ ሕይወቱ ሥርዓት አውጉስቲን አንድ ጊዜ እንዲህ አለ «ለራሴ የብረት ልብ አሳያለሁ። ለሰው ግን የፍቅር ልብ፣ ለአምላኬም የነበልባል ልብ አሳያለሁ» እግዚአብሔር ከልጆቹ ውስጥ እያንዳንዳችን የሚጠራን እንዲህ ላለ አገልግሎትና ሕይወት ነው። በመጽሐፉም የቀረበልህና እንድትቀበለው የሚፈለግብህ አቋም እርሱ ነው።

«የምታመልኩትን ዛሬ ምረጡ። እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን»
ኢያሱ ፳፱ ፡ ፲፭ ።

እነዚህም ላስጀመረኝ ፡ አስጀምሮ ላስጨረስኝ ለልዑል እግዚአብሔር ከብሮ
ምስጋና ይገባው ፤ ለዘላለም ፡ አሜን ።